

Päätös ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisesta hakemuksesta (ympäristöluvan muuttaminen) / Kreate Oy, siirrettävä murskaamo, jätteenkäsittely, Tikkurilantie 163, 01740 Vantaa

VD/2029/11.01.01.00/2024

JV / SN

ASIA

Ympäristönsuojelulain (YSL 527/2014) 29 §:n tarkoittama ympäristöluvanvaraisen toiminnan olennainen muuttaminen. Muutoshakemus koskee Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaoston lainvoimaista ympäristölupapäätöstä 14.9.2021 § 6. Ympäristölupapäätös on koskenut siirrettävää murskaamoa sekä jätteiden ammattimaista tai laitospaikkaa käsittelyä.

Hakemus sisältää ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen pyynnön toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta.

Kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto 21.1.2025 § 8

Ympäristöpalveluiden päällikön esitys:

Kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto päättää antaa seuraavan päätöksen Kreate Oy:n ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisesta lainvoimaisen ympäristöluvan muutoshakemuksesta ja aloituslupahakemuksesta:

HAKIJA

Kreate Oy
Haarakaari 42
04360 Tuusula
y-tunnus: 0168716-6

PERUSTIEDOT

Hakemuksen vireilletulo

Hakemus on tullut vireille Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisessa 28.12.2023. Lupahakemuksesta on täydennetty 28.3.2024, 22.8.2024, 20.11.2024 ja 5.12.2024.

Luvan hakemisen peruste

Hakemus on tullut vireille ympäristönsuojelulain (527/2014) 29 §:n perusteella.

Toiminnan luvanvaraisuus

Toiminta on ympäristöluvanvaraista ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin ja liitteen 1 taulukon 2 kohtien 7e) ja 13 f) perusteella: ”kiinteä murskaamo tai kalkkikiven jauhatusta tai sellainen tietyille alueille sijoitettava siirrettävä murskaamo tai kalkkikiven jauhatusta, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää” ja ”muu kuin taulukon 2 kohdissa 13 a, b ja e tarkoitettu jätelain soveltamisalaan kuuluvan jätteen käsittely, joka on ammattimaista tai laitospaikkaa”.

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ympäristönsuojelulain 34 § 2 momentin ja ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (YSA 713/2014) 2 § 2 momentin kohtien 6b) sekä 12b) ja 12f) perusteella.

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto.

TAUSTATIEDOT

Sijainti

Kreatan tuotantolaitos
Tikkurilantie 163
01530 Vantaa
Kiinteistö Lentoasema 92-407-5-117

Laitoksen toiminta-alue on esitetty kartalla liitteessä 1.

Laitoskiinteistön omistaja ja haltija

Kiinteistön omistaa Finavia Oyj (vuokrasopimuksella).

Kaavoitus

Uudenmaan voimassa olevissa maakuntakaavoissa alue on merkitty Helsinki-Vantaan lentoasemaksi (liikennealue, lentoasema) ja taajamatoimintojen kehittämisvyöhykkeeksi. Alue on maakuntakaavassa lentomelualue (Lden yli 60 dBA). Suunnittelualueen pohjoispuolelle on merkitty liikennetunneli ja itäpuolelle Päijänne-tunneli.

Vantaan yleiskaavassa 2020 lupahakemusta koskeva alue on merkitty voimassa olevaksi Lentoterminaalialueeksi, lentoliikenteen alueeksi (LL) ja lentomeluviyöhykkeeksi 1 LDEN yli 60 dB (L1). Yleiskaavamääräysten mukaan alue varataan lentoliikenteelle ja lentoaseman toiminnalle välttämättömille rakennuksille ja laitteille. Alueelle saa sijoittua lentoaseman terminaalirakennuksia. Alueelle ei saa rakentaa uusia asuntoja eikä sijoittaa muita melulle herkkiä toimintoja. Yleiskaavassa suunnittelualueen pohjoispuolelle on merkitty raskaan raideliikenteen tunneliosuus, eteläpuolelle liikenneyhteys (Tikkurilantie) ja itäpuolelle raakavesitunneli.

Kreate Oy:n tuotantoalueen eteläosa sijoittuu alueelle, joka on asemakaavassa (Kehärata 2, tarkistettu 14.6.2010) osoitettu lentokenttäalueeksi (LL). Tuotantoalueen pohjoisosassa kulkee asemakaavassa merkitty maanalainen rautatietunneli (ma-LR).

Suunnittelualueella ei ole rakennuskieltoa asemakaavan laatimiseksi tai muuttamiseksi.

Päätökset, sopimukset ja ympäristöjärjestelmät

Kreate Oy:llä on Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaoston kiinteistölle Lentoasema 92-407-5-117 14.9.2021 § 6 myöntämä ympäristölupa (VD/4201/11.01.01.00/2021). Lainvoimainen ympäristölupapäätös koskee siirrettävää murskaamoja sekä jätteen ammattimaista tai laitosmaista käsittelyä.

Laitoksen ympäristö

Toiminta sijoittuu Helsinki-Vantaan lentoaseman eteläpuolelle Pakkalan huoltotien ja Tikkurilantien väliselle rakentamattomalle alueelle. Suunnittelualueelta etelään, Tikkurilantie eteläpuolella sijaitsee

Viinikkalan työpaikka-alue. Suunnittelualueen ympärillä toimii useita maa- ja kiviainesten käsittelijöitä. Kreate Oy:n tuotantoalueen läheisyydessä toimii seuraavia ympäristönsuojelulain tarkoittamia ympäristölupa- tai rekisterilaitoksia:

- Asfalttikallio Oy, Nuolitie 14, rekisteröinti, asfalttiasema, Vantaan ympäristökeskus 11.6.2019;
- Finavia Oyj, ympäristölupa, Helsinki-Vantaan lentoasema, Etelä-Suomen aluehallintovirasto (ESAVI) 4.8.2011 muutoksineen;
- Finavia Oyj, lentokenttäalue, ympäristöluvut maankaatopaikoille, maankaatopaikka 7a ja 7b (ESAVI 16.12.2011), maankaatopaikka 8b (ESAVI 31.3.2017) ja maankaatopaikka 10 (ESAVI 17.8.2018);
- Finavia Oyj, lentokenttäalue, ympäristölupa, asfaltti-, betoni- ja tiilijätteet sekä ylijäämäkivien välivarastointi ja murskaus, ESAVI 24.4.2020;
- Finavia Oyj, Tikkurilantie 161, rekisteröinti, asfalttiasema, Vantaan ympäristökeskus 4.12.2015;
- Peab Industri Oy, Tikkurilantie 157, ympäristölupa, siirrettävä murskaamo, Vantaan ympäristölautakunta 12.3.2014 § 7;
- Rudus Oy, Nuolitie, ympäristölupa, kierrätyskiviaineksen käsittely, ESAVI 19.6.2017;
- Rudus Oy, Nuolitie 14, ympäristölupa, betoniasema, Vantaan ympäristölautakunta 6.11.2001 § 308; ja
- Swerock Oy, Tikkurilantie 159, rekisteröinti, betoniasema- ja tuotetehdas, Vantaan ympäristökeskus 8.12.2022.

Lähimmät häiriintyvät kohteet sijaitsevat karttatarkastelun perusteella suunnittelualueelta länteen (asuinrakennus Katriinantie 8, etäisyys noin 1 km) ja etelään (asuinrakennus Jännekuja 4, etäisyys noin 0,8 km). Lähin opetus- tai koulutusyksikkö sijaitsee suunnittelualueelta noin 0,9 km etelään (Nuolikuja 6). Etäisyys lähimpään perusopetus-, päivähoito- tai esiopetusyksikköön on yli 2,5 km.

Suunnittelualue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähimmät yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeäksi luokitellut pohjavesialueet sijaitsevat suunnittelualueelta noin 1,5 km kaakkoon (Backas, luokka 2) ja 1,5 km länteen (Vantaanpuisto, luokka 1). Raakavettä pääkaupunkiseudulle johtava Päijännetunneli sijaitsee idässä lähimmillään noin 600 metrin etäisyydellä. Suunnittelualueella ei ole maaperän tilan tietojärjestelmän (MATTI) kohdemerkintöjä. Lähimmät arvokkaat luontokohteet sijaitsevat suunnittelualueelta noin 1 km länteen (Vantaanjokilaakso) ja suunnittelualueelta noin 1,5 km itäkaakkoon (Krakanoja)

Suunnittelualue sijaitsee lentokoneiden laskeutumisvyöhykkeellä ja lentomeluvyöhykkeellä 1 (LDEN yli 60 dB). Tikkurilantiestä aiheutuva liikennemelu on päivällä (klo 7-22) alueen pohjoisosassa alle 45 dB ja eteläosassa 50-55 dB. Liikennemelu yöllä (klo 22-7) on alueella pääosin alle 45 dB.

Alueen maaperä koostuu irtomaakerroksista ja kalliosta lounaisosassa. Alueen halki kulkee lounaiskoillissuuntainen savi-/turvealue, joka laitoksen alueella on kaivettu pois ja täytetty louheella. Alueesta osa on vanhaa täyttöaluetta ja osa kallioon louhittua aluetta.

Suunnittelualue sijaitsee Brändöninajan pienvaluma-alueella. Lähin vesistö on Vantaanjoki, noin 1200 metrin etäisyydellä kohteesta. Tuotantoalueen vedet johdetaan Pakkalan huoltotien avo-ojaan, josta vedet ohjautuvat pohjoiseen Brändöninajaan ja edelleen Vantaanjokeen.

Tuotantoalueen läheisyydessä ei ole luonnonsuojelualueita, todettuja muinaisjäänneksiä eikä metsälain 10 §:n mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä.

Toiminta, jolle lupaa haetaan

Ympäristöluvan muutoshakemus koskee käytetyn hiekoitussepin- ja -hiekan vastaanottoa ja käsittelyä Kreate Oy:n tuotantoalueella. Alueelle on lupa vastaanottaa ja seuloa käytettyä hiekoitussepiä ja -hiekkaa (jätetunnus 19 12 09 ja 20 03 03).

Toiminnan muutoshakemus koskee käytetystä hiekoitussepeistä valmistettavien tuotteiden jätteeksi luokittelun päättymistä (EEJ). Valmistettavia tuotteita ovat liukkaudentorjunnassa käytettävä hiekoitusmateriaali sekä seulomisessa seula-alitteena ja -ylitteenä syntyvä kiviaines, jota voidaan käyttää maarakentamisessa korvaamaan neitseellistä kiviainesta.

Hiekoitussepin seulonta tehdään paikalle tuotavalla mobiiliseulalla. Seulonta toteutetaan ma-pe klo 6.00-22.00 välisenä aikana. Hiekoitussepiä seulotaan 1–3 kertaa vuodessa.

Lisäksi lainvoimaiseen ympäristölupaun haetaan tarkennuksia, jotka koskevat vastaanotettavan betonijätteen EWC-koodeja (nykyinen LoW-koodi), sallittuja toiminta-aikoja, jätteensekaisen maa-aineksen vastaanottoa sekä murskaustoimintojen pölynerotusta.

Yleiskuvaus nykyisestä toiminnasta

Laitoksella vastaanotetaan, varastoidaan, murskataan ja seulotaan rakennuskohteista tuotavaa kallioulouhetta. Louhe murskataan haluttuun kokoon paikalle tuotavalla siirrettävällä murskauslaitoksella. Valmiit murskelajikkeet varastoidaan varastoalueelle varastokasoihin, joista ne kuljetetaan käyttökohteisiinsa.

Alueella varastoidaan ja seulotaan rakennuskohteista tuotavaa puhdasta maa-ainesta sekä valmistetaan ja varastoidaan multaa. Multaa valmistetaan toiminta-alueella seulotusta moreenista, pintamaasta ja turpeesta pääasiassa alueen asfaltoidulla alueella. Ylijäämämaiden vastaanottoon on sisäinen laadunvarmistusjärjestelmä. Kreation tuotantoalue kuuluu Ruokaviraston kasvualustojen valvontarekisteriin.

Alueella varastoidaan ja murskataan rakennuskohteista tuotavia risuja ja kantoja. Alueella vastaanotetaan ja varastoidaan käytettyä hiekoitussepiä ja -hiekkaa, joka toimitetaan hyötykäyttöön ympäristöluvalliseen vastaanottopaikkaan.

Alueella vastaanotetaan, varastoidaan, seulotaan ja murskataan purkukohteista tuotavaa betonia ja tiiliä. Betoni ja tiili murskataan haluttuun kokoon paikalla tuotavalla siirrettävällä murskauslaitoksella, jossa raudat erotellaan magneettierottimella. Lisäksi käytetään kaivinkonetta ja kaivinkoneeseen liitettävää paloittelijaa (pulveroija).

Laitoksella on otettu 3.7.2023 käyttöön valtioneuvoston asetuksen betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisen (466/2022) mukaiset arviointiperusteet.

Louhetta murskataan ympäri vuoden noin kuukauden välein. Betoni- ja tiilijätettä sekä puuta murskataan 1–3 kertaa vuodessa 1–3 viikkoa kerrallaan. Toiminnassa on alueella enintään kaksi murskauslaitosta yhtäaikaaisesti. Tarvittaessa suurimpia kivi- tai betonikappaleita esikäsitellään rikottamalla, paloittelemalla ja pulveroimalla kaivinkoneella. Murskausta tehdään paikalle tuotavilla mobiilimurskaimilla ma-pe klo 6.00–22.00 välisenä aikana.

Taulukossa 1 on esitetty materiaalit ja niiden määrät, joita laitoksella on lupa vastaanottaa ja käsitellä. Taulukkoon on päivitetty valtioneuvoston asetuksen (843/2017) mukaiset LoW-koodit vastaanotettavalle ja käsiteltävälle betoni- ja tiilijätteelle sekä VNa:n (466/2022) mukaiset LoW-koodit vastaanotettavalle ja käsiteltävälle betonijätteelle.

*Taulukko 1 Vastaanotettavat materiaalit ja niiden määrät**

Vastaanotettava materiaali	LoW-koodi	Arvioitu vastaanottomäärä (tn/v)	Maksimi vastaanotto määrä (tn/v)	Arvioitu suurin kertavarastointimäärä (tn)
Pilaantumaton maa-aja kiviaines				
Louhe			600 000	250 000
Maa- ja kiviainekset (mm. ylijäämämaat ja turve)			200 000	110 000
Betoni ja tiili				
Betoni, tiili ja kevytsora	160304, 170101, 170102, 170107, 101208, 191212	20 000 – 49 900	49 900	20 000 murskaamaton 40 000 murskattu
Märkä betoni, mm. betoniliete	101314	0 – 10 000		
Maa- ja kiviainekset (esim. kynnysarvomaat, Helsinki-moreeni)	170504 200303 191209	0-19 000		5 000
Muut materiaalit				
Risut ja kannot	200201	0 – 5 000	19 900	900
Ratasepelit	170508	0 – 5 000		1 000
Hiekoitussepelit ja -hiekat	200202	0 – 19 000		18 000

*taulukon 1 vastaanottomäärät Kreate Oy:n vastineen 20.11.2024 perusteella

Materiaalit varastoidaan erillisissä varastokasoissa eri puolilla tuotantoaluetta. Varastointialueet muuttuvat kausiluonteisesti riippuen työmaista ja määrästä. Varastokasat rakennetaan pyöräkoneella. Jättemateriaalien varastointiaika on enintään kolme vuotta.

Ympäristölupaan haettavat muutokset (EEJ)

Kreate Oy:n Vantaan Tikkurilantien laitokselle haetaan lupamääräysten muutosta käsitellä käytettyä hiekoitussepeä ja valmistaa siitä tuotteita, kuten kierrätettyä hiekoitussepeä ja maanrakentamisen raaka-ainetta (alite ja ylite), joiden jätteeksi luokittelu päätetään jätelain 5 b §:n mukaisesti (EEJ).

Käytetystä hiekoitussepeästä valmistetaan hiekoitusmateriaalia, jota voidaan käyttää ensisijaisesti samassa käyttötarkoituksessa, kuin mihin se on alun perin valmistettu. Teknisiltä ominaisuuksiltaan

liukkaudentorjuntaan kelpaamaton, mutta ympäristökelpoisuuden täyttävä osuus käytetystä hiekoitussepelistä hyödynnetään maarakentamisessa. Mikäli vastaanotettu seulomaton hiekoitushiekka tai seulonnassa syntyvät materiaalit eivät täytä asetettuja laatuvaatimuksia, toimitetaan ne ympäristöluvalliseen vastaanottopaikkaan.

Hiekoitussepin laatu ja määrä

Hiekoitukseen käytettävät tuotteet ovat tyypillisesti katkaistuja lajikkeita, joka tarkoittaa sitä, että hienoaines on poistettu siitä valmistusvaiheessa. Tyypillisimpiä lajikkeita ovat esimerkiksi 3-6 mm tai 4-8 mm. Hiekoitussepinä voidaan käyttää myös 0-pohjaisia tuotteita, kuten 0-8 mm. Koska hiekoitusseppi ei ole CE-merkittävä rakennustuote (sitä ei asenneta pysyvästi osaksi rakennuskohdetta) eikä sille ole olemassa yleisiä materiaalivaatimuksia, tilaajat eli hiekan käyttäjät voivat vapaasti määritellä hankkimansa hiekan laatuvaatimukset.

Jotta haluttua rakeisuutta, erityisesti eniten käytettyjä katkaistuja lajikkeita, saadaan tuotettua riittävästi, joudutaan kalliolouhetta jalostamaan suuri määrä. Hiekoitussepin uudelleenkäytöllä voidaan vähentää luonnon kiviaineksen käyttöä. Uuden hiekoitussepin ja -hiekan valmistaminen kuluttaa myös energiaa ja tuottaa siten CO₂-päästöjä.

Hiekoitussepin vuosittainen käyttömäärä Suomessa ei ole tiedossa, mutta sen on arvioitu olevan jopa 1,3 miljoonaa tonnia, josta pääkaupunkiseudun kaupunkien tarvitsema yhteenlaskettu hiekoitushiekan määrä on noin 150 000 tonnia. Tällä hetkellä pääkaupunkiseudulla käytetystä hiekoitushiekasta ei käytetä uudelleen käytännössä yhtään liukkauden torjunnassa, vaikka potentiaalia olisi. Käytetty hiekoitusseppi päättyy tällä hetkellä maankaatopaikoille ja erinäisiin täyttöihin, joissa sitä ei siis käytännössä hyödynnetä kiertotalouden periaatteiden mukaisesti.

Talteen otetun, käytetyn hiekoitussepin uudelleen käyttö edellyttää, että sen jäteluonne on päättynyt valmistavalla laitoksella. Ellei käsitellyn hiekoitussepin jäteluonnetta saada päätettyä, se olisi valmiina tuotteenakin siis edelleen jätettä ja sen hyödyntäminen hiekoituksessa edellyttäisi ympäristölupaa. Tämä on käytännössä mahdotonta, koska hiekoitusseppiä levitetään tarpeen mukaan niille alueille, joissa liukkauden torjuntaa tarvitsee tehdä. Tarve on talviaikana jatkuvaa, mutta toisaalta satunnaista, koska tarve riippuu sääolosuhteista.

Jättemateriaalit, joita voidaan käyttää raaka-aineina

Materiaalit ovat peräisin katujen, kenttien, väylien ja muiden alueiden kunnossapidosta ja niiltä talteen otetusta hiekoitushiekasta ja -sepelistä. Hiekoitushiekkaa vastaanottaessa materiaalille tehdään silmämääräinen tarkastelu, jossa arvioidaan mm. erän roskaisuutta, humuspitoisuutta ja orgaanisen aineksen määrää. Mikäli erä on silmämääräisesti jatkojalostukseen kelpaamatonta, se otetaan omalle kasalleen ja toimitetaan toiseen ympäristöluvanvaraiseen vastaanottopaikkaan. Sillä, että onko talteen otettu hiekoitusseppi peräisin kaduilta, teiltä, kevyen liikenteen väyliltä, puistoista, satamista, liikerakennusten pysäköintialueilta, teollisuusalueilta tai muualta hiekoitussepin käyttökohteilta, ei ole merkitystä materiaalin haitta-ainepitoisuuksiin. Haitta-ainepitoisuuksia on tutkittu useista näytteistä, joiden mukainen hiekoitusseppi/hiekoitushiekka on kerätty talteen em. käyttökohteista ja näissä haitta-aineiden pitoisuudet ja liukoisuudet ovat olleet hyvin pieniä. Talteen otettua hiekoitusseppiä/hiekkaa ei oteta vastaan alueilta, joissa se on mahdollisesti pilaantunut kemikaaleilla, kuten polttoaineilla, ellei toimittaja ole osoittanut analyysitodistuksella, että kyseinen erä alittaa valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaiset kynnsarvot.

Hiekoitussepin jättekoodit:

- 20 02 02 maa- ja kiviainekset.

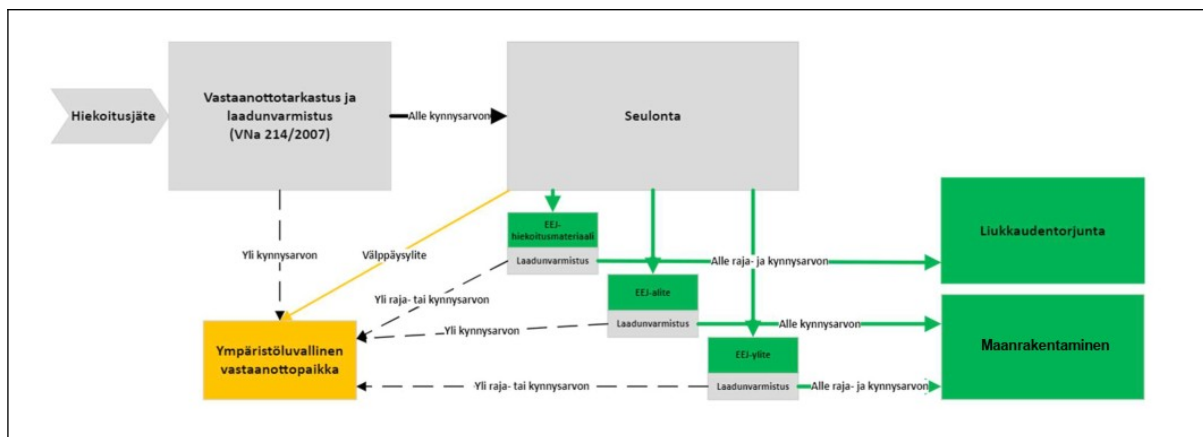
Kreate Oy esittää, että vastaanotettavasta raaka-aineesta tutkitaan haitallisten aineiden pitoisuudet ja niiden tulee alittaa kynnyksarvot. Sisään tulevasta raaka-aineesta muodostetaan enintään 5000 tonnin aumat, joista otetaan edustavat osanäytteet (vähintään 20 kpl). Osanäytteistä muodostetaan koostenäyte, josta tutkitaan haitallisten aineiden kokonaispitoisuudet.

Vantaan toimipisteelle otetaan vastaan vuosittain enintään 19 000 tonnia talteen otettua hiekoitussepeä.

Hiekoitussepeän ja -hiekan läpikäymä hyödyntämistoimi

Krean Vantaan käsittelylaitoksella vastaanotettu hiekoitussepe käy läpi kuvassa 1 esitetyn käsittelyprosessin. Käsittelyprosessin läpikäyneen kierrätyshiekoitussepeän laatu tutkitaan ja sen jälkeen hiekoitussepeä toimitetaan asiakkaille käytettäväksi hiekoitussepeinä. Prosessissa erotettu alite (0/3-4 mm) ja ylite (8-10/16-20 mm) voidaan hyödyntää edelleen maanrakentamisessa.

Kuva 1 Kierrätyslaitokselle vastaanotetun hiekoitussepeän käsittelyprosessi

Markkinat ja kysyntä

Vuosittainen hiekoitussepeän käyttömäärän arvioidaan olevan n. 1,3 miljoonaa tonnia, josta pääkaupunkiseudulla käytetään arviolta n. 150 000 tonnia. On todennäköistä, että hiekoitussepeän käyttö tulevaisuudessa lisääntyy, johtuen talvien muuttuneesta luonteesta, jolloin liukkaudentorjuntaa tarvitaan usein. Osa levitetystä hiekoitussepeästä jää luontoon, esim. viheralueille tai sitä päätyy esimerkiksi lumenkaatopaikoille lumen mukana. On arvioitu, että vuosittain käytetystä hiekoitussepeästä voidaan kerätä talteen 25–40 %.

Nykypäivän kiertotaloudessa kysyntää neitseellisiä luonnonvaroja korvaaville tuotteille on koko ajan enemmän. Hiekoitussepeä on teknisiltä vaatimuksiltaan melko yksinkertainen tuote, joten jos sen uudelleenkäyttäminen olisi jätelainsäädännön puolesta mahdollista, sitä varmasti haluttaisiin käyttää. Näin varmistettaisiin osaltaan myös hiekoitussepeän riittävyys, koska useana viime talvena hiekoitussepeä on loppunut kaupunkialueilla tai sitä on jouduttu kuljettamaan kaukaa. Hiekoitushiekalla on säännöllisesti kysyntää Suomessa. Kysyntä ajoittuu talvikauteen ja keväällä, kun kadut puhdistetaan lumien sulettua, hiekka kerätään kaduilta ja pihoilta talteen. Käsittelylle hiekoitushiekalle olisi taas seuraavalla talvikaudella varmuudella kysyntää.

Maa- ja kallioperän kiviainekset ovat uusiutumattomia luonnonvaroja, joita käytetään Suomessa 120-140 miljoonaa tonnia vuodessa. Tästä määrästä noin 60 prosenttia otetaan maa-aineslain mukaisilta ottamisalueilta ja loput 40 prosenttia saadaan rakennustyömailta esimerkiksi tien- ja talonrakentamisen yhteydessä.

Tuotteet (käyttö erityisissä tarkoituksissa)

Jalostettua hiekoitussepleä voidaan käyttää samaan käyttötarkoitukseen, kuin mihin se on alun perin valmistettukin. Käytetyn hiekoitusseplein ja -hiekan seulonnessa syntyy eri jakeita, joiden koko riippuu seulassa käytettävien verkkojen koosta. Uudelleen liukkaudentorjuntaan käytettäväksi valmistettava hiekoitusmateriaali voi olla raekooltaan esimerkiksi 3/6 mm tai 4/8 mm, riippuen asiakkaan tarpeesta. Seula-alite ja -ylite voivat olla raekooltaan esimerkiksi 0/3 mm ja 6/16 mm tai 0/4 mm ja 8/16 mm.

Hiekoitusseplein käsittelyprosessista syntyy alitetta ja ylitettä. Myös seula-alitteelle ja -ylitteelle haetaan jäteluonteen päättymistä (EEJ). Kyseiset jakeet voidaan käyttää maanrakentamiseen korvaamaan neitseellisiä kiviaineksia. Materiaalia voidaan käyttää seuraavissa käyttötarkoituksissa: putki- ja johtokaivannot (asennuslusrat, alkutäytöt, lopputäytöt), massanvaihdon täyttömateriaalit, pengertäyttö, suodatinkerros ja salaojahiekka.

Seulonnessa syntyvälle >16 mm välppäysylitteelle ei haeta jäteluonteen päättymistä, ja se toimitetaan ympäristöluvan omaavaan loppusijoituspaikkaan.

Tuotantoprosessin laadunvarmistus

Vastaanotettavat kuormat punnitaan vaa'alla ja käytetty hiekoitusseplei kuvataan sekä tarkastetaan kuorman purkamisen yhteydessä silmämääräisesti, minkä jälkeen materiaali välivarastoidaan kasoihin. Vastaanotetuista kuormista pidetään kirjaa. Materiaali käsitellään seulomalla, joka tapahtuu paikalle tuotavalla siirrettävällä seulalla. Seulomalla tuotetaan uudelleen liukkaudentorjuntaan soveltuvaa hiekoitussepleä (EEJ), lisäksi seulonnessa syntyy seula-alitetta (EEJ) ja -ylitettä (EEJ).

Laatuvaatimukset

Hiekoitusseplei ei ole rakennustuote, koska sitä ei asenneta rakennuskohteeseen pysyvästi. Näin ollen sitä ei tarvitse myöskään CE-merkitä. Teknisinä vaatimuksina ovat näin ollen siis tilaajan eli käyttäjän määrittelemät laatuvaatimukset, eli tyypillisesti rakeisuus, hienoainespitoisuus ja mahdollisesti raemuoto. Näitä samoja vaatimuksia voidaan soveltaa sekä uuteen että käytettyyn hiekoitussepleiin. Eri tilaajilla ja eri käyttökohteissa vaatimukset voivat vaihdella ja käytetylle hiekoitushiekalle soveltuvat käyttökohteet on helppo löytää.

Teknisten ominaisuuksien osalta hiekoitussepleistä tutkitaan tuotteen käyttäjän edellyttämät ominaisuudet. Tyypillisesti nämä ovat rakeisuus ja hienoainespitoisuus. Maanrakentamiseen käytettävästä alitteesta ja ylitteestä tutkitaan standardin SFS-EN 13242 mukaiset vaatimukset. Tutkimuksia tehdään valmistuserittäin noin 2000 tonnin välein. Hiekoitusseplein rakeisuusvaatimukset on esitetty taulukossa 2. Maanrakentamiseen käytettävän alitteen ja ylitteen on oltava CE-merkittyjä ja täyttää standardin SFS-EN 13242 mukaiset vaatimukset sekä standardin SFS 7005 mukaiset käyttökohteelliset vaatimustasot.

Taulukko 2 Hiekoitusseplein rakeisuusvaatimukset

Tuote	Läpäisy massaprosentteina		
	D=isompi raekoko	d=alempi raekoko	0,063 mm seula
Hiekoitusseplei	80-100	0-20	2

Jalostusprosessissa syntyvien tuotteiden laatua valvotaan ja mikäli niissä havaitaan raja-arvot ylittäviä haitta-ainepitoisuuksia, ei kyseisen tuotantoerän jäteluonne silloin pääty.

Hiekoitussepelin saattaa sen levityksen jälkeen hienontua jonkin verran esimerkiksi autojen renkaiden kulutusvaikutuksesta. Siihen saattaa myös sen keräysvaiheessa tulla mukaan humusta nurmikoilta sekä jonkin verran epäpuhtauksia, kuten roskia ja tupakantumppeja. Hiekoitussepin käsittelyssä hienoaines saadaan poistettua seulomalla. Samoin roskat voidaan poistaa tarvittaessa seulomalla.

Käsittelyn jälkeen uusiohiekoitussepinä myytävän tuotteen tekninen kelpoisuus tutkitaan tekemällä rakeisuustutkimukset standardin SFS-EN 933-1 mukaisesti. Rakeisuusmäärittämiä tehdään valmistuserittäin. Keskimäärin rakeisuusmäärittämiä tehdään noin 1/ 2000 tonnia. Yleensä valmistuserän alussa tutkimuksia tehdään tiheämmin ja sen jälkeen, kun tuotantolaitoksen säädöt on saatu kohdilleen, testaustiheyttä voidaan harventaa.

Maanrakentamiseen käytettävästä alitteesta ja ylitteestä tehdään standardin SFS-EN 13242 mukaiset tutkimukset ja CE-merkitään kyseisen standardin mukaisesti. Vaatimustasot määräytyvät standardissa SFS 7005 (Sitomattomiin ja hydraulisesti sidottuihin materiaaleihin käytettäviltä kiviaineksilta talonrakentamisessa, maa- ja vesirakentamisessa ja tienrakenteissa vaadittavat ominaisuudet ja niille asetetut vaatimustasot) esitettyjen käyttökohteiden mukaan.

Ympäristöhallinnon ohjeita 6/2014 (Pilaantuneen maa-alueen riskinarviointi ja kestävä riskinhallinta) mukaan kynnysarvon alittuessa maaperän haitta-aineiden aiheuttamia kulkeutumisen, terveys- ja ekologisia riskejä voidaan pitää merkityksellisenä pieninä kohteina maankäytöstä ja ympäristöolosuhteista riippumatta. Hiekoitussepeleitä käytetään vain väliaikaisesti liukkauden torjuntaan ja ne kerätään keuhalla pois. Näin ollen voidaan luotettavasti todeta, että kynnysarvot alittavien hiekoitussepeleiden aiheuttama riski terveydelle on merkityksellinen.

Tuotteen käytön vaara tai haitta terveydelle tai ympäristölle

Hiekoitussepeleille ei ole olemassa vaatimuksia tai raja-arvoja ympäristökelpoisuudelle. Myöskään talteen kerätyille hiekoitussepeleijätteille ei ole olemassa kansallisia eikä EU-raja-arvoja haitallisille aineille, joten tässä tarkastelussa olevan hiekoitussepin terveys- ja ympäristövaikutuksia täytyy arvioida suhteessa vastaavissa käyttötarkoituksissa käytettäviin muihin tuotteisiin.

Kerätyn hiekoitussepin haitta-ainepitoisuuksia on tutkittu Kreetan toimesta 5 eri näytteestä. Tutkimuksissa näytteille tehtiin 2-vaiheiset ravistelutestit, joilla selvitettiin haitta-aineiden liukoisuudet. Lisäksi näytteistä tutkittiin öljyhiilivetyjen, PAH-yhdisteiden ja PCB:n kokonaispitoisuudet. Kahdelle näytteelle on lisäksi tehty kelluvien epäpuhtauksien analysointi, jolla on selvitetty materiaalin roskaisuutta. Tuloksia on verrattu MARA-asetuksen (843/2017) mukaisiin raja-arvoihin ja betonimurskeen EEJ-asetuksen (466/2022) mukaisiin raja-arvoihin, vaikka ne eivät olekaan tarkoitettu sovellettavaksi tällaisessa käyttötarkoituksessa tai tällaiselle materiaalille. Hiekoitussepeleitä levitetään aina hyvin vähän, eikä siitä tehdä edes varsinaista kerrosta. Esimerkiksi MARA-asetuksen raja-arvot on määritetty riskiperusteisesti massiivirakenteille, joissa jätemateriaalia voi olla jopa 1,5 - 5 metriä. Betonimurskeen EEJ-asetuksen mukaisissa käyttötarkoituksissa betonimurskekerroksen paksuudelle ei ole minkäänlaisia rajoituksia. Tehdyissä analyyseissä haitta-aineiden liukoisuudet ja pitoisuudet ovat alittaneet betonimurskeen EEJ-asetuksen raja-arvot. Näin vertailulla em. asetusten raja-arvoihin voidaan todeta käytetyn hiekoitussepin olevan täysin turvallista käyttää niin, ettei siitä aiheudu ympäristön tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Hiekoitussepeleitä ja -hiekkia, jota levitetään kaduille, kentille, teille yms. alueille, joilla tarvitaan liukkaudentorjuntaa, hienontuu jonkin verran lähinnä ajoneuvoliikenteen käyttämillä alueilla. Keväisin, kun lumi ja jää sulaa ja hiekoitussepeleitä alkaa kuivamaan, se tunnetusti aiheuttaa jonkin verran pölyhaittaa ja ilmanlaadun heikentymistä ennen kuin se saadaan kerättyä hallitusti talteen kaduilta.

Hiekoitushiekan keräys tapahtuu yleensä sellaisella kalustolla ja menetelmillä, joissa veden avulla hienojakoinen pöly sidotaan keräyksen yhteydessä. Talteen otetussa hiekoitushiekassa voi olla seassa yksittäisiä epäpuhtauksia. Kaupunkiympäristössä, joissa liikennettä on paljon, autonrenkaiden kuluessa niistä irtoaa myös kumia, josta osa kulkeutuu ilmalevitteisesti ympäristössä joka paikkaan. Osa hiukkasista luonnollisesti laskeutuu myös hiekoitetuille alueille, joten myös talteen otetun hiekoitussepin seassakin on varmasti pieniä määriä mikromuoveja.

Mikromuoveja (kumihiukkasia) ei ole mahdollista poistaa kierrätyskiviaineksista, kuten ei juuri muualtakaan ympäristöstä. Euroopassa kemikaalilainsäädännössä on rajoitettu tiettyjen mikromuovien lisäämistä kuluttajatuotteisiin, mutta lainsäädäntöä ei ole annettu luonnossa jo olevan mikromuovin talteenottoon, todennäköisesti siksi, että keinoja siihen ei ole. Hiekoitussepin kierrätys ei lisää luonnossa jo olevan mikromuovin määrää, joten toiminnanharjoittaja ei näe relevanttina tai edes mahdollisena sen tutkimista tässä tapauksessa, kun tarkoitus on kierrättää mahdollisimman korkea-arvoisessa käytössä jo käytössä olevaa materiaalia. Jalostusprosessissa siihen ei lisätä mitään haitallisia aineita. Hiekoitussepin jäteluonteen päättymistä koskevassa ympäristöluvan muutoshakemuksessa on haitallisten aineiden lisäksi jo huomioitu myös muut relevantit epäpuhtaudet (kelluvat ja kellumattomat), joille on esitetty raja-arvot.

Hiekoitussepin jalostamisessa (seulonta) pölyämistä hallitaan normaaleilla työmenetelmillä ja mahdolliset vaikutukset ilmanlaatuun tästä rajautuvat Kreation toimipisteelle. Uudelleenkäyttöön valmistettu hiekoitussepi on hienoainespitoisuudeltaan täysin vastaavia neitseellisistä kiviaineksista valmistettua vastaavaa, joten sen käytöstä ei aiheudu vastaavista neitseellisistä tuotteista suurempia vaikutuksia ilmanlaatuun.

Ylitteet ja alitteet, joita syntyy hiekoitussepin jalostusprosessissa, hyödynnetään maanrakentamisessa, mikäli niiden haitallisten aineiden pitoisuudet ovat alle kynnysarvojen. Tällöin niistä ei aiheudu terveys- tai ympäristövaaraa.

Uudelleenkäyttöön valmistettua hiekoitussepiä, jonka haitallisten aineiden pitoisuudet ja liukoisuudet sekä epäpuhtauksien määrä alittavat hakemuksessa esitetyt raja-arvot, voidaan käyttää kaikissa hiekoitussepin käyttökohteissa, joissa neitseellistäkin hiekoitussepiä ja -hiekkaa käytetään ilman, että siitä aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai vaaraa terveydelle. Tuotteet on tarkoitettu ammattimaisille toimijoille, eikä niitä siis myydä suoraan kuluttajille.

Kierrätetyn hiekoitussepin käyttö aiheuttaa ennen kaikkea positiivisia ympäristövaikutuksia; se säästää luonnonvaroja, aiheuttaa pienemmät valmistuksen CO₂-päästöt, kuin vastaava luonnon kiviaines sekä toteuttaa kiertotalouden ja luonnonvarojen kestävä käytön periaatteita, kun kaatopaikoille tai toissijaisiin maantäyttöihin nykyisin päätyvälle jättemateriaalille luodaan uusi elinkaari. Käytetty hiekoitussepi voidaan edelleen kerätä talteen ja kierrättää uudelleen.

Ympäristökelpoisuus ja analyysit eri jakeille

Vastaanotettavasta seulomattomasta hiekoitussepelistä tutkitaan metallien, PCB- ja PAH-yhdisteiden sekä öljyhiilivetyjen kokonaispitoisuudet. Kaikkien edellä mainittujen haitallisten aineiden pitoisuuksien alittaessa valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaiset kynnysarvot, käytetään materiaali EEJ-tuotteiden valmistamiseen. Sellainen materiaali, jossa kynnysarvo yhden tai useamman haitta-aineen kohdalla ylittyy, toimitetaan luvanvaraiseen käsittelylaitokseen, eikä siitä valmisteta EEJ-tuotteita.

Liukkaudentorjuntaan käytettävän hiekoitussepin ympäristökelpoisuudelle ei ole olemassa raja-arvoja haitallisille aineille tai epäpuhtauksille. Seulotusta uudelleen liukkaudentorjuntaan käytettävästä

hiekoitusmateriaalista (EEJ) tutkitaan metallien liukoisuus ja öljyhiilivetyjen kokonaispitoisuus valtioneuvoston asetuksen (466/2022) mukaisesti sekä PCB- ja PAH-yhdisteiden kokonaispitoisuudet valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaisesti sekä materiaali jakauma standardin EN 933-11 mukaisesti. Raja-arvona kellumattomille epäpuhtauksille on 2 % ja kelluville epäpuhtauksille 5 cm³ /kg. Taulukossa 3 on esitetty muut raja-arvot EEJ-hiekoitusmateriaalille.

Valtioneuvoston asetuksen (466/2022) mukaiset haitallisten aineiden raja-arvot metallien liukoisuuksille ja öljyhiilivetyjen kokonaispitoisuuksille sekä valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaiset kynnsarvot metallien, PCB- ja PAH-yhdisteiden kokonaispitoisuuksille ovat riittävät osoittamaan ei enää jätteenä luokiteltavan kierrätetyn hiekoitussepin ympäristökelpoisuuden.

Taulukko 3 EEJ-hiekoitusmateriaalin haitallisten aineiden raja-arvot

Haitta-aine	(mg/kg, LS = 10 l/kg)	Kokonaispitoisuus (mg/kg)
Antimoni (Sb)	0,2	2
Arseeni (As)	0,1	5
Barium (Ba)	5	-
Kadmium (Cd)	0,02	1
Koboltti	-	20
Kromi (Cr)	0,6	100
Kupari (Cu)	1	100
Elohopea (Hg)	0,01	0,5
Molybdeeni (Mo)	0,7	-
Nikkeli (Ni)	0,3	50
Lyijy (Pb)	0,1	60
Seleen (Se)	0,2	-
Vanadiini (V)	0,3	100
Sinkki (Zn)	4	200
PAH-yhdisteet ¹	-	15
PCB-yhdisteet ¹	-	0,1
Öljyhiilivedyt $\geq$ C10–C40 ¹	-	200

Maanrakentamiseen käytettävästä seula-alitteesta (EEJ) tutkitaan metallien, PCB- ja PAH-yhdisteiden sekä öljyhiilivetyjen kokonaispitoisuudet valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaisesti. Kynnsarvojen alittuessa voidaan osoittaa tuotteen ympäristökelpoisuus jäteluonteen päättymistä varten, jolloin tuotetta voidaan käyttää maanrakentamiseen ilman, että siitä aiheutuu haittaa ympäristölle tai vaaraa terveydelle.

Maanrakentamiseen käytettävästä seulaylitteestä (EEJ) tutkitaan metallien, PCB- ja PAH-yhdisteiden sekä öljyhiilivetyjen kokonaispitoisuudet valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaisesti. Lisäksi EEJ-ylitteelle tehdään materiaali jakauman luokittelutesti standardin EN 933-11 mukaisesti. Raja-arvona kellumattomille epäpuhtauksille on 2 % ja kelluville epäpuhtauksille 5 cm³/kg. Puhtausvaatimusten täyttyessä ja kynnsarvojen alittuessa voidaan osoittaa tuotteen ympäristökelpoisuus jäteluonteen päättymistä varten, jolloin tuotetta voidaan käyttää maanrakentamiseen, ilman että siitä aiheutuu haittaa ympäristölle tai vaaraa terveydelle.

Hakijan esittämä kelluvien epäpuhtauksien raja-arvo (5 cm³/kg) perustuu valtioneuvoston asetukseen 466/2022. Kellumattomien epäpuhtauksien raja-arvo (2 %) perustuu Jätekuukko Oy:n ympäristölupaan

(ISAVI/9919/2020) hiekoitussepin jätteeksi luokittelun päättymiselle. Jättekukon luvassa annettu raja-arvo perustuu Pohjois-Savon ELY-keskuksen 14.3.2022 antamaan lausuntoon (POSELY/2132/2015).

Raja-arvo on myös siten perusteltavissa, että valtioneuvoston asetuksen (466/2022) mukainen raja-arvo on 1 % (osa-aineet X+Rg), sisältäen kaikki muut kellumattomat materiaalit, paitsi betonin, tiilen ja bitumiset materiaali. Kreate Oy esittää, että 2 %:n raja-arvo koskee myös betonia, tiiltä ja bitumisia materiaaleja taulukon 4 mukaisesti. EEJ-tuotteiden epäpuhtauksien selitykset on esitetty taulukossa 5.

Taulukko 4 EEJ-hiekoitusmateriaalien ja EEJ-ylitteen epäpuhtauksien raja-arvot

Epäpuhtaus	Raja-arvo
Rc + Rb + Ra + Rg + X	2 %
FL	5 cm ³ /kg

Taulukko 5 Epäpuhtauksien selitykset

Kellumattomat	
Osa-aine	Kuvaus
Rc	Betoni, betonituotteet, laasti, betoniharkot
Rb	Poltetut tiilet, kalkkihiekkatiilet ja -harkot
Ra	Bitumiset materiaalit
Rg	Lasi
X	Muut: Koheesiomaa, esim. savi ja maa-aines, sekalaiset metallit, kellumaton puu, muovi, kumi, kipsilaasti
Kelluvat	
Osa-aine	Kuvaus
FL	Kelluvat

Taulukossa 6 on esitetty alitteen ja ylitteen haitallisten aineiden raja-arvot, joilla jätteeksi luokittelun päättymistä haetaan.

Taulukko 6 EEJ-alitteen ja EEJ-ylitteen haitallisten aineiden raja-arvot

Haitta-aine	Kokonaispitoisuus (mg/kg)
Antimoni (Sb)	2
Arseeni (As)	5
Kadmium (Cd)	1
Koboltti (Co)	20
Kromi (Cr)	100
Kupari (Cu)	100
Elohopea (Hg)	0,5
Nikkeli (Ni)	50
Lyijy (Pb)	60
Vanadiini (V)	100
Sinkki (Zn)	200
PAH-yhdisteet ¹	15
PCB-yhdisteet ¹	0,1
Öljyhiilivedyt $\geq$ C10–C40 ¹	300

Vastaanotettavasta käsittelemättömästä hiekoitussepelistä ja kaikista seulotuista EEJ-tuotteista otetaan näytteet 5 000 tonnin välein tuote-eräkohtaisesti, jotka koostuvat 20 osanäytteestä. Osanäytteistä muodostetaan koostenäyte, josta tutkitaan haitallisten aineiden kokonaispitoisuudet. Vastaanotettavan käsittelemättömän hiekoitussepin ja EEJ-tuotteiden kohdalla sovellettavan raja- tai kynnysarvon ylittyessä yhden tai useamman haitta-aineen sekä epäpuhtauksien kohdalla, toimitetaan materiaali luvanvaraiseen käsittelylaitokseen, eikä siitä valmisteta EEJ-tuotteita.

Käyttäjien edellyttämät tekniset ominaisuudet, jotka ovat tyypillisesti rakeisuus ja hienoaainepitoisuus, tutkitaan noin 2 000 tonnin välein. Jalostusprosessissa syntyvien tuotteiden laatua valvotaan ja mikäli niissä havaitaan raja-arvot ylittäviä haitta-ainepitoisuuksia, ei kyseisen tuotantoerän jäteluonne silloin pääty.

Hallintajärjestelmille asetettavat vaatimukset, joilla osoitetaan jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien arviointiperusteiden noudattaminen

Hiekoitussepin tuotannolle tehdään laadunvarmistuskäsikirja (FPC), jos tuotteen jäteluonne viranomaispäätöksellä päättyy ja tuotetta voidaan alkaa valmistamaan ja myymään asiakkaille. Laadunvarmistuskäsikirjassa kuvataan mm. seuraavat toimenpiteet, joilla varmistetaan lopputuotteen vaatimustenmukaisuus:

- kerätyn hiekoitussepin vastaanottotarkastus ja hyväksyntämenettelyt;
- raaka-aineen vastaanottokirjanpito sekä muu dokumentointi;
- hiekoitussepin käsittelyssä käytettävät laitteet, tuotteiden varastointi;
- näytteenotto ja näytteille tehtävät tutkimukset;
- tuotannosta ja laadunvalvonnasta vastaavat henkilöt; ja
- arviointi- ja auditointisuunnitelma, jolla varmistetaan laadunvarmistusjärjestelmän toimivuus.

Kolmannen osapuolen sertifiointia ei edellytetä neitseelliseltäkään hiekoitussepeliltä, koska sille ei ole varsinaisia arviointiperusteita. Näin ollen sitä ei voida edellyttää myöskään talteen keräystä hiekoitussepelistä jalostetulta uusiomateriaalilta. Myöskään maanrakentamiseen tarkoitettut alite ja ylite eivät vaadi CE-merkistä huolimatta kolmannen osapuolen sertifiointia, koska ne kuuluvat standardin SFS-EN13242 mukaiseen AVCP 4 luokkaan.

Vaatimustenmukaisuudesta ilmoittaminen

Uusiohiekoitussepelille, jonka jäteluonne on päättynyt, tehdään vaatimustenmukaisuusilmoitus, joka toimitetaan tuotteen mukana tai toimitussopimuksen yhteydessä käyttäjälle.

Vaatimustenmukaisuusilmoitus sisältää seuraavat asiat:

- Valmistajan nimi ja yhteystiedot;
- Tiedot materiaalin ominaisuuksista;
- Soveltuvat käyttötarkoitukset sekä ohjeet käytöstä; ja
- Vakuutus arviointiperusteiden täyttymisestä ja allekirjoitus.

Maanrakennukseen käytettäville alitteelle ja ylitteelle, joiden jäteluonne on päättynyt, laaditaan suoritustasoilmoitus standardin SFS-EN 13242 mukaisesti.

Muutokset lainvoimaisen ympäristöluvan lupamääräyksiin

Hakija esittää lupamääräyksen 2 tarkentamista siten, että ympäri vuorokauden voisi vastaanoton ja kuormauksen lisäksi tehdä myös koneellista jätteen esikäsittelyä, kuten lajittelua ja betonin pulverointia.

Hakija esittää lupamääräyksen 6 muuttamista siten, että vastaanotettavat kynnysarvomaat voivat sisältää mineraalisia rakennusjätteitä tai yksittäisiä jätelajeita enintään 40 painoprosenttia, nykyisen 20

tilavuusprosentin sijaan. Painoprosentti on helpommin todennettavissa standardin EN 933-11 mukaisella materiaali jakaumatestillä. Hakija esittää myös, että maa-aineksen sisältämä jäte voi olla rakennusjätteen lisäksi mitä tahansa MARA-asetuksen (Vna 843/2017) mukaista materiaalia. Sellaisissa maanrakennuskohteissa, joissa on aikaisemmin hyödynnetty MARA-asetuksen mukaisia materiaaleja, voi syntyä sellaisia kaivumassoja, joissa MARA-materiaali ja maa-aines ovat päässeet sekoittumaan keskenään, koska niitä ei välttämättä pystytty kaivuvaiheessa erottelamaan toisistaan. Kreeten laitoksella kyseisenlaisia materiaaleja voidaan tarvittaessa seuloa tai vähintään siirtokuormata.

Hakija esittää lupamääräyksessä 12 esitetyn polynerotinvaatimuksen poistamista. BAT-ohje ei nosta polynerotimia muita keinoja paremmaksi, eikä polynerotin sovellu kaikkiin vaiheisiin, eikä sillä siis saavuteta tarkoituksenmukaista pölyntorjuntavaikutusta. Hakija esittää, että murskaamisesta aiheutuvaa pölyämistä on estettävä varastokasojen sijoittelulla, pitämällä murskattavan aineksen putoamiskorkeus mahdollisimman pienenä, laitteistoja koteloimalla, käyttämällä kastelujärjestelmiä tai pölyntalteenottolaitteita tai muuta pölyn torjumiseksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Päästölähteet sekä päästöjen määrä ja laatu

Pöly

Alueella murskataan ja seulotaan kiviaineksia, betonia, turvetta ja puuta, joiden murskauksesta syntyy pölyä. Pölyvaikutukset jäävät pääosin laitosalueelle ja sen lähiympäristöön, jossa on pääosin vastaavaa toimintaa. Murskaimissa on pölynestojärjestelmät ja koteloinnit. Pölyämistä torjutaan tarvittaessa kastelulla. Kastelujärjestelmä ja muut suojaukset pidetään hyvässä kunnossa ja tarkistetaan jatkuvan käytön aikana päivittäin. Hiekkoitushiekan seulonta ei lisää merkittävästi laitoksen toiminnasta aiheutuvaa pölyämistä.

Kivenmurskaustoimintaa on harjoitettu alueella pitkään, eikä siitä ole ollut haittaa lentoaseman toiminnalle tai muille häiriintyville kohteille.

Melupäästöt ja tärinä

Toiminta sijoittuu Helsinki-Vantaan lentoaseman lentomelualueelle. Toiminnan pääasiallisia melulähteitä ovat kiven-, betonin- ja puunmurskaus, materiaalien seulonta, työkonet ja liikenne.

Murskauslaitteiston lähtömelutaso on arviolta 85-90 dB. Keskimääräinen melutaso (LAeq) 400 metrin etäisyydellä on noin 45 dB ja huippumelutaso 55 dB. Toiminnasta aiheutuva keskiäänitaso ei ylitä asuinalueella melulle asetettuja raja-arvoja.

Melun leviämistä voidaan tarvittaessa rajoittaa varastokasojen sijoittelulla ja murskauslaitosten koteloinnilla. Läheisyydessä ei kuitenkaan ole altistuvia kohteita.

Syntyvät jätteet, ominaisuudet, määrät, varastointi sekä edelleen toimittaminen

Betonijätteen seulonta- ja murskaustoiminnassa tulee raudoitusjätettä (19 12 02) noin 1 % vastaanotettavan betonin määrästä, enintään 300 tonnia vuodessa. Metallijäte toimitetaan metalliromunkäsittelijälle.

Seulonnessa ja murskauksessa voi syntyä pieniä määriä muuta jätettä, kuten puu- ja sekajätettä. Jätteet, joita alueella ei ole lupa käsitellä, toimitetaan ympäristöluvan omaaviin laitoksiin.

Raaka-aineet, kemikaalit, polttoaineet ja muut tuotantoon käytettävät aineet, niiden varastointi, kulutus ja veden käyttö

Työkoneiden polttoainesäiliöt on sijoitettu asfaltoidulle tukitoimintojen alueelle. Alueen alle on asennettu HDPE-kalvo. Polttoaineet säilytetään 5000 litran säiliössä sekä pienemmissä 400–1500 litran säiliöissä. Säiliöissä on kaksikerrosrakenne.

Murskausurakoitsijat tuovat alueelle omat polttoainesäiliöt murskaustyön ajaksi. Voiteluaineet säilytetään lukitussa varastokontissa.

Energian käyttö ja arvio käytön tehokkuudesta

Polttoöljyä kuluu pyöräkoneissa ja murskaimissa vuositasolla noin 100 000 litraa.

Veden hankinta ja viemärointi

Tuotannossa käytetään vettä vain tarvittaessa pölyämisen estämiseen murskauksen aikana. Vesi otetaan vesijohtoverkosta tai tuodaan alueelle säiliöautossa.

Arvio toimintaan liittyvistä ympäristöriskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa

Toiminnan ympäristöriskit liittyvät lähinnä tulipaloon sekä kone- ja laiterikkojen öljyvuotoihin. Onnettomuus- ja häiriötilanteita varten alueella on riittävä alkusammutus- ja vuotojen torjuntakalusto.

Työkoneissa käytettävä polttoaine varastoidaan säiliössä, jossa on kaksoispohjarakenne. Tankkausalueelta hulevedet johdetaan I-luokan öljynerotuskaivon ja tasausaltaan kautta ojaan. Alue on varustettu portilla ja alueella on videovalvonta.

Liikenne ja liikennejärjestelyt

Liikennöinti alueelle tapahtuu Tikkurilantieltä. Liikennemäärä ei kasva muutoksen myötä (päiv. 5.12.2024) ja on keskimäärin noin 90 ajoneuvoa päivässä. Toiminnan liikennemäärät eivät vaikuta merkittävästi Tikkurilantien kokonaisliikennemääriin.

Ympäristöasioiden hallintajärjestelmä

Kreate Oy:llä on RALA-pätevyys toimintojen ja ympäristön osalta.

Arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) soveltamisesta

Laitos ei ole jätteenkäsittelyn ns. direktiivilaitos, koska jätteen murskausta energiahyötykäyttöä varten ei tehdä, eikä laitoksella oteta vastaan vaarallisia jätteitä. Kreate pyrkii toiminnassaan ympäristön kannalta parhaaseen käytäntöön.

Arvio toiminnan eri vaikutuksista ympäristöön

Toiminnasta ei arvioida aiheutuvan haitallista vaikutusta yleiseen viihtyvyyteen ja ihmisten terveyteen. Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja, eikä hankkeella ole erityistä vaikutusta ympäristöön.

Toiminnan ja vaikutusten tarkkailu ja raportointi

Lupahakemuksessa on esitetty tuotantoalueen jätteiden käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma 28.3.2024. Tarkkailusuunnitelman mukaan vastaanotettavat kuormat punnitaan, tarkistetaan visuaalisesti ja ohjataan niille tarkoitettuun varastopaikkaan laitoksen alueella.

Jokainen vastaanotettava kuorma kuvataan ja tarkastetaan kuorman purkamisen yhteydessä. Vastaanotetuista kuormista pidetään kirjaa. Tarvittaessa materiaalien toimittajilta vaaditaan ennen toimitusta analyysitulokset materiaalin haitta-ainepitoisuuksista tai sen sisältämän jätteen määrästä. Tarvittaessa vastaanotettavien maa-ainesten öljypitoisuuksia voidaan tarkistaa laitoksella Petroflag-

kenttäanalysaattorilla ja metalleja XRF-analysaattorilla. Materiaaleja voidaan toimittaa myös laboratorioon analysoitavaksi.

Ammattimaisella jätteen tuojalla on oltava jätteen siirtoasiakirja. Ensisijaisesti käytetään sähköistä siirtoasiakirjaa. Siirtoasiakirjassa on oltava tiedot jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä, toimituspaikasta ja -päivämäärästä, käsittelytavasta toimituspaikassa sekä kuljettajasta. Siirtoasiakirja säilytetään vähintään kolmen vuoden ajan. Jätteiden vastaanotosta on laadittu kirjallinen ohje jätteentuojille.

Betoni- ja tiilijätteiden vastaanotossa ja käsittelyssä noudatetaan Kreeten betonijätteen käsittelyn laadunvarmistusjärjestelmää.

POP-jätteiden tunnistaminen

Laitoksella ei oteta vastaan POP-jätteitä. Jätteen tuottajan on lainsäädännön mukaan oltava tietoinen siitä, että onko kyseessä POP-jäte. Asiakkaalle toimitettavien vastaanottoehtojen avulla asiakas tehdään tietoiseksi jo ennen jätteen toimittamista siitä, että Kreate Oy:n laitoksella ei vastaanoteta POP-jätteitä. Asiakkaan on vakuutettava Kreate Oy:lle, että jätteet eivät sisällä POP-yhdisteitä yli sallitun raja-arvon. Asia tarkastetaan myös siirtoasiakirjasta. Mikäli jätteen vastaanottotarkastuksen yhteydessä kuitenkin havaitaan sellaisia jätteitä, jotka saattavat sisältää POP-jätteitä, varmistetaan asia tarvittaessa ottamalla jätteestä näyte ja analysoimalla se akkreditoidussa laboratoriossa. Lupahakemuksessa (jätteiden seuranta- ja tarkkailusuunnitelma 28.3.2024) on esitetty ne alueelle vastaanotettavat rakennusjätteet, jotka mahdollisesti sisältävät POP-yhdisteitä sekä niiden raja-arvot.

Käyttötarkkailu

Lupahakemuksen mukaan laitoksella pidetään kirjaa vastaanotettavasta materiaaleista ja toimittajista. Kirjanpidosta käy ilmi kunkin kuorman osalta:

- jätetyyppi;
- toimitusajankohta ja toimittaja;
- määrä; ja
- laatu.

Lisäksi pidetään kirjaa käytetyn hiekoitussepin seulontapäivistä, uusiokäyttöön käsiteltävän hiekoitussepin määrästä sekä toiminnassa muodostuneiden jätteiden laadusta, määrästä ja toimituspaikoista.

Laitokselle sopimattomia materiaaleja sisältävät kuormat käännytetään takaisin ja ohjataan laitokselle, jolla on lupa ottaa vastaan ko. materiaaleja.

Päästöjen tarkkailu

Poisjohdettavien pintavesien laatua seurataan kaksi kertaa vuodessa otettavalla vesinäytteellä. Näytteestä analysoidaan ainakin pH, kiintoaine, sulfaatti, kemiallinen hapenkulutus, nitraatti-, nitriitti- ja ammoniumtyppi ja öljyhiilivedyt (C10-C40).

Raportointi

Vesientarkkailun tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle kahden viikon kuluessa tulosten valmistumisesta sekä raportoidaan vuosiraportin yhteydessä. Vuosiraportti laitoksen toiminnasta toimitetaan valvovalle viranomaiselle seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Vuosiraportissa esitetään seuraavat tiedot:

- vastaanotettujen ja käsiteltyjen jätteiden määrät, alkuperä ja käsittelytapa;
- vuoden vaihteessa varastossa olevien jätteiden määrä jätejakeittain;
- edelleen toimitetut jätejakeet, niiden määrä ja laatu;
- yhteenveto betonimurskeen laadunvalvonnan raportoinnista;
- laitoksen toiminnassa havaituista häiriötilanteista ja poikkeuksellisista tilanteista;
- vuoden aikana toteutetut muutokset laitoksen toiminnassa; ja
- hulevesitarkkailutulokset.

Vakuus

Tuotantoalueelle on voimassa olevassa luvassa määrätty 250 000 euron vakuus asianmukaisen jätehuollon järjestämiseksi. Luvan myöntämisen aikaan maa- ja kiviainekset luokiteltiin jätteeksi. Nykyisin alueelle tuotavia maa- ja kiviaineita ei luokitella jätteeksi (Ympäristöministeriön muistio: Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely, 3.5.2016).

Toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan lisävakuutta ei tarvita, sillä alueelle ei oteta vastaan uusia jättemateriaaleja, kuin mitä voimassa olevassa ympäristöluvassa on alueelle lupa vastaanottaa ja käsitellä.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Kreate Oy hakee YSL 199 §:n mukaista lupaa aloittaa hakemuksen mukainen toiminta mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Hakija katsoo, että toiminnan aloittamisoikeuden myöntämiselle on lain mukaiset perusteet. Käytetyn hiekoitussepin käsittelylle on jo tällä hetkellä lupa, eikä muutos aiheuta mitään erityisiä investointeja tai muutoksia alueella.

- Alueelle ei rakenneta tai investoida mitään uusia rakennuksia tai laitteita;
- Alueen ennalleen saattaminen on käytännössä varastojen poistaminen alueelta, johon on jo annettu YSL:n 59 § mukainen vakuus; ja
- Hankkeella pyritään vähentämään neitseellisen kiviaineksen käyttöä

Ympäristöluvan muutoshakemuksen mukaisen toiminnan vaikutukset ympäristöön voidaan katsoa vähäisiksi. Käsiteltylle ja uusiokäyttöön toimitettavalle hiekoitushiekalle ehdotettujen raja-arvojen alittuessa hiekasta ei arvioida aiheutuvan merkityksellisiä ympäristö- ja terveysriskejä. Lisäksi hiekoitushiekat putsataan pois käytön jälkeen joka tapauksessa, jolloin materiaalin status on lopulta merkityksetön, etenkin kun materiaalin haittattomuus on laadunvalvonnalla varmistettu. Raja-arvojen alittuessa haitta-aineiden aiheuttamia kulkeutumis-, terveys- ja ekologisia riskejä voidaan pitää merkityksettömän pieninä kohteen maankäytöstä ja ympäristöolosuhteista riippumatta.

Käsitellyn hiekoitushiekan sekä seulonnasta syntyvien alitteiden ja ylitteiden käytöstä ei aiheudu sellaisia peruuttamattomia tai merkityksellisiä haitallisia muutoksia, jotka olisivat esteenä aloittamisoikeuden myöntämiselle. Lupapäätöksen täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Jätteiden hyödyntämis- ja käsittelytoiminnan vakuudet kohdistuvat käytännössä samoihin ennalleen saattamisen toimenpiteisiin kuin toiminnan aloittamiseen tarvittava YSL:n 59 §:n vakuus, jonka määräksi on esitetty 250 000 euroa.

Hakija esittää 10 000 euron vakuutta YSL 199 §:n mukaiselle luvalla aloittaa hakemuksen mukainen jätteenkäsittelytoiminta mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta tai mahdollisten vahinkojen korjaamiseksi lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräysten muuttamisen varalle.

ASIAN KÄSITTELY

Tiedoksianto ja tiedottaminen

Hakemus on annettu tiedoksi julkisella kuulutuksella. Hakemusta koskeva kuulutus ja hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä 25.4.-3.6.2024 Vantaan kaupungin verkkosivuilla. Kuulutus on erikseen annettu tiedoksi niille tiedossa oleville asianosaisille, joita asia erityisesti koskee (rajanaapurit ja mahdolliset muut asianosaiset).

Kuulutetut hakemusasiakirjat

Kuulutettavissa ja lausuntopyyntöä koskevissa hakemusasiakirjoissa hiekoitussepin seulonnessa syntyvän seulaylitteen ja -alitteiden EEJ-menettelyksi on esitetty massojen hyödyntäminen lannoitevalmisteen tarkoitettuna kasvualustassa. Massojen käyttötarkoitus on muutettu maanrakennuksessa hyödynnettäväksi toiminnanharjoittajan vastineessa 20.11.2024.

Muistutukset

Lupahakemuksesta ei ole jätetty muistutuksia.

Lausunnot

Hakemuksesta on pyydetty lausunnot 19.4.2024 Finavia Oyj:ltä ja Vantaan kaupungin terveydensuojelu- ja kaavoitusviranomaiselta. Lausuntoa on pyydetty myöhemmin myös Ruokavirastolta ja Uudenmaan ELY-keskukselta.

Finavia Oyj:n lausunnon 3.6.2024 mukaan toiminnan suunnittelussa ja toiminnassa on edelleen huomioitava, että toiminta-alue sijaitsee kiitoteiden 1 ja 3 lähestymislinjojen välissä Helsinki-Vantaan lentoaseman eteläosassa. Materiaalien purku ja lastaustoiminnan sekä käsittelyn ja varastoinnin aikana on tarkkailtava pölyämistä ja huolehdittava tarvittavasta pölynsidonnasta siten, että tuulen mukana ei kulkeudu pölyä, josta voi olla haittaa tai vaaraa lentoliikenteelle. Myös alueen mahdolliset valot eivät saa aiheuttaa erehtymisen mahdollisuutta tai vaaraa lentoliikenteelle.

Finavia muistuttaa, että alue sijoittuu siten, että yli kymmenen (10) metriä maanpinnasta ylittävillä laitteilla, rakenteilla, rakennuksilla tai merkeillä (myös väliaikaisilla) on haettava lentoestelupa (Ilmailulaki 864/2014 158 §). Lentoestelupaa haetaan Liikenne- ja viestintävirasto Traficomilta. Muutoshakemuksen liitteenä olevan ”Jätteiden seuranta- ja tarkkailusuunnitelman” mukaan poisjohdettavien pintavesien laatua seurataan kerran vuodessa otettavilla vesinäytteillä. Alueen pintavedet johdetaan Finavian ojaverkostoon. Täten Finavia edellyttää, että toiminnan vaikutuksia pintavesiin on edelleen tarkkailtava voimassa olevan ympäristöluvan mukaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa ja vedestä on analysoitava ympäristöluvassa esitetyt parametrit. Analyysitulokset on toimitettava myös Finavialle.

Finavia Oyj edellyttää, että lentoasemalle sijoittuva toiminta ei millään tavalla vaaranna lentoturvallisuutta. Toiminta tulee voida keskeyttää, mikäli lentoturvallisuutta vaarantavia pöly-, savu-, sumu-, kaasu- tai irtoainespäästöjä torjuntatoimenpiteistä huolimatta ilmenee tai tärinä vaikuttaa lennonvarmistuslaitteistojen toimintaan (Ilmailulaki, 864/2014 159 §).

Finavia edellyttää, että mahdollisten poikkeustilanteiden varalta laitoksen yhteystiedot on pidettävä ajan tasalla ja mahdollisista muutoksista on ilmoitettava Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohtoon.

Vantaan kaavoitusviranomaisen on lausunnossaan 6.5.2024 puoltanut hakemusta.

Vantaan terveydensuojeluviranomaisen on lausunnossaan 7.6.2024 huomauttanut, että hiekoitussepin uudelleenkäyttö kierrätettynä hiekoitussepinä voi lisätä pääkaupunkiseudun katupölyongelmaa, koska kierrätetty hiekoitussepi sisältää entistä hienojakoisempaa ja heikompaa kiviainesta, joka renkaiden yms. kulutuksen vuoksi muuntuu yhä helpommin raekooltaan hienommaksi katupölyksi, mikä voi aiheuttaa terveyshaittoja. Haitallisinta katupöly on juuri silloin kuin se on tarpeeksi hienojakoista kulkeutuakseen alempiin hengitysteihin. Kierrätetty hiekoitussepi tulee myös sisältämään epäpuhtauksia sekä yhdisteitä, jotka voivat lisätä terveyshaittavaikutuksia kulkeutuessaan hengitysteihin. Hiekoitussepin hyödyntämistä uudelleen kierrätettynä hiekoitussepinä tulisi terveyshaittojen näkökulmasta harkita vakavasti. Ensisijaisesti käytetty hiekoitussepi olisi syytä käyttää esim. kasvualustoihin tai maanrakentamiseen, jossa se sitoutuisi paremmin ympäristöön eikä aiheuttaisi lisää hiukkas-/pölypäästöjä ilmaan.

Hakemuksessa myös ehdotetaan esimerkiksi betonin pulverointia tehtäväksi ympärivuorokauden. Kyseinen toiminta edellyttää pölynhallintaa ja sen valvomista. Ympärivuorokautisen toiminnan yhteydessä pölynhallinnan valvonnan toteutuminen vaikeutuu.

Ruokaviraston lausunnossa 25.9.2024 todetaan, että Kreate Oy:n hakemusasiakirjojen mukaan ei käytetylle hiekoitushiekalle ja -sepelille tehdä muuta käsittelyä kuin varastointi kasoissa ja seulonta. Lisäksi vastaanotettavat erät tarkastetaan silmämääräisesti ja seulotuista eristä otetaan näytteet. Hakemusasiakirjoissa on mainittu, että käytetyn hiekoitushiekan ja -sepin seassa saattaa olla jonkin verran epäpuhtauksia, kuten roskia ja tupakantumppeja. Lisäksi mainitaan, että hiekoitushiekan seassa on autonrenkaista irtoavaa kumia, jota ei ole mahdollista poistaa.

Toimintaa koskeva lannoitelainsäädäntö:

Lannoitevalmisteita koskevan lainsäädännön mukaisesti markkinoille saatettavien lannoitevalmisteiden tulee täyttää lannoitelain 711/2022 ja sen nojalla säädetyn maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 964/2023 tai EU:n lannoitevalmisteasetuksen 2019/1009 vaatimukset.

Lannoitevalmisteet ja niiden vaatimukset:

Lannoitevalmisteiden valmistuksessa käytettävien ainesosien on täytettävä kansallisen lainsäädännön mukaisen ainesosaluokan tai EU:n lannoitevalmisteasetuksen liitteen II mukaisen ainesosaluokan laatu- ja käsittelyvaatimukset. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 964/2023 on lueteltu kansalliset ainesosaluokat, joita on yhteensä yksitoista. Ruokavirasto ylläpitää ainesosaluokakohtaista ainesosaluetteloa. Ainesosaluetteloon lisättävien ainesosien on oltava sellaisia, että niistä valmistettu lannoitevalmiste ei aiheuta riskejä ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, turvallisuudelle taikka ympäristölle. Ainesosan on myös parannettava kasvien kasvua tai kasvuolosuhteita taikka lannoitevalmisteen käytettävyyttä. Käytetty hiekoitushiekka tai -sepi ei ole Ruokaviraston ylläpitämässä ainesosaluettelossa eikä sen käyttö ole sallittua lannoitevalmisteiden valmistuksessa.

Kreate Oy:n hakemuksessa on virheellisesti esitetty, että käytetystä hiekoitushiekasta- tai sepelistä seulottu seulan alite ja ylite on tuoteluokan 3B mukaista epäorgaanista maanparannusainetta. Hiekoitushiekan ja -sepin ei voida katsoa täyttävän lannoitelain (711/2022) maanparannusaineille asettamaa vaatimusta siitä, että ne parantaisivat maaperän ominaisuuksia, rakennetta tai biologista aktiivisuutta. Kasvualustan valmistuksessa käytettävät maa-ainekset, kuten hiekka kuuluvat

ainesosaluokkaan 1. Ensiömateriaaleista koostuvat aineet ja seokset. Lannoitelainsäädäntö edellyttää, että kasvualustan valmistuksessa käytettävien ainesosaluokkaan 1 kuuluvien maa-ainesten tulee olla puhtaita. Hakemuksessa on hiekoitushiekan ja -sepin haitallisten aineiden pitoisuuksia verrattu maaperän pilaantuneisuuden arvioinnissa käytettyihin kynnysarvoihin. Vaikka hiekoitushiekan ja -sepin haitallisten aineiden pitoisuudet alittavat esitetyissä analyysituloksissa pilaantuneille maille asetetut kynnysarvot, ei kyse kuitenkaan ole puhtaasta maa-aineksesta. Hiekoitushiekka ja -sepi sisältävät seulontavaiheiden jälkeen edelleen epäpuhtauksia, joita puhtaissa kasvualustan valmistukseen sallituissa maa-aineksissa ei esiinny. Epäpuhtauksia ovat esimerkiksi lasi, metalli ja muovit sekä ajoneuvojen renkaista ja tienpinnasta irtoava materiaali. Edellä mainittujen epäpuhtauksien lisäksi voi käytetty hiekoitushiekka ja -sepi sisältää myös muita haitallisia aineita.

Ruokavirasto haluaa myös huomauttaa, että hakemusasiakirjoissa hyödyntämisvaiheen läpikäyneelle hiekoitushiekalle ja -sepelille ehdotettu haitallisten aineiden raja-arvo lyijypitoisuuden osalta on kasvualustalle tiukempi kuin hakemuksessa on esitetty. Lisäksi Ruokavirasto pitää ongelmallisena sitä, että epäpuhtauksien määrittämistä ei ole tehty hyödyntämistoimen läpikäyneelle hiekoitushiekalle lannoitelainsäädännön vaatimusten mukaisesti. Epäselväksi jääkin, minkä verran kasvualustan raaka-ainekäyttöön suunniteltu hiekoitushiekka ja -sepi sisältää erilaisia epäpuhtauksia. Hiekoitushiekan ja -sepin hygieniää ei myöskään ollut tutkittu. Käytettyyn hiekoitushiekkaan ja -sepeliin sisältyy riski muun muassa ulosteperäisestä saastumisesta. Lannoitelainsäädännössä on asetettu valmistettavien tuotteiden hygieeniselle laadulle vaatimukset.

Lannoitelainsäädännön tavoitteena on korkealaatuisen kasvintuotannon, elintarvikkeiden laadun sekä ympäristön ja vesien tilan turvaamiseksi edistää hyvälaatuisten, turvallisten ja kasvintuotantoon sopivien lannoitevalmisteiden tarjontaa. Ruokaviraston näkemyksen mukaan hyödyntämistoimen läpikäyneen hiekoitushiekan ja -sepin osalta ei toteudu lainsäädännön edellyttämä vaatimus turvallisesta käytöstä ympäristön tai tuotantokasvien osalta sen sisältämien epäpuhtauksien takia. Ruokavirasto katsookin, että hiekoitushiekalle tai -sepelille ei tule myöntää jätteenkierron päätymisen luokittelua lannoitevalmisteiden valmistuksessa.

Uudenmaan ELY-keskuksen lausunnossa 1.11.2024 todetaan, että hakemuksessa haetaan jätteenkierron luokittelun päätymistä käytetyn hiekoitushiekan/-sepin käsittelystä (seulonta) muodostuville jakeille. Seulottu hiekoitussepi esitetään käytettäväksi uudelleen hiekoitustarkoituksessa. Seulan ylitettä ja alitetta esitetään käytettäväksi kasvualustojen valmistuksessa korvaamaan neitseellistä maa- ja kiviainesta.

Seulonnan ylitteen ja alitteen osalta ELY-keskus toteaa, että niiden käyttäminen markkinoille saatettavan lannoitevalmisteen (esim. kasvialustat) valmistamiseen edellyttäisi, että materiaalit ja valmistaminen täyttävät lannoitevalmistelainsäädännön vaatimukset. Ruokavirasto on antanut kyseisessä asiassa 25.9.2024 lausunnon, jossa se katsoo, etteivät seulonnan ylite ja alite täytä lannoitevalmistelainsäädännössä kasvialustojen valmistuksessa käytettäville ainesosille asetettuja vaatimuksia eikä niille tulisi myöntää jätteenkierron luokittelun päätymistä lannoitevalmisteiden valmistuksessa. Em. viitaten ELY-keskus toteaa, ettei hiekoitushiekan käsittelyssä syntyville alitteelle ja ylitteelle sen käsityksen mukaan tule myöntää haettua jätteenkierron luokittelun päätymistä em. käyttötarkoitukseen.

Hiekoitustarkoitukseen suunnitellun käsittelyn hiekoitushiekan/-sepin osalta jätteenkierron luokittelun päättyminen voidaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan hyväksyä, mikäli käsitelty hiekoitushiekka/-sepi täyttää jätelain 5 b §:n mukaiset jätteenkierron luokittelun päätymistä koskevat arviointikriteerit.

Jätelain 5 b §:n 1 2) kohdan mukaan kierrätetyllä tai hyödynnetyllä jätteellä tulee olla markkinat tai kysyntä. Hakemusasiakirjojen mukaan hiekoitussepelillä ja myös uudelleenkäytettävällä hiekoitussepelillä olisi varmuudella kysyntää. Tämä perustunee kuitenkin lähinnä toiminnanharjoittajan omaan arvioon/toiveeseen. Tosiasiallisesti ei liene ennakkotietoa siitä, olisiko tällaiselle kierrätetylle hiekoitussepelille käytännössä kysyntää markkinoilla. Se riippunee siitä, minkä laatuista materiaali on (esim. vastaako se ominaisuuksiltaan neitseellistä hiekoitusepeliä, ovatko sen käyttökohteet liukkaudentorjunnassa rajoitetumpia, aiheutuuko siitä enemmän pölyämistä, jne) ja mikä on materiaalin hinta. ELY-keskus toteaa, että markkinoiden/kysynnän osoittamisessa on näin ollen tiettyä epävarmuutta.

Hakemuksen mukaan hiekoitussepin tekniset vaatimukset määrittelee käyttäjä ja ne voivat vaihdella, joten käytetylle hiekoitushiekalle on helppo löytää soveltuvia käyttökohteita. Teknisten ominaisuuksien osalta tutkitaan käyttäjän edellyttämät ominaisuudet, tyypillisesti rakeisuus ja hienoainespitoisuus. ELY-keskus huomauttaa, että mikäli tekniset vaatimukset eivät ole tiedossa siinä vaiheessa, kun hiekoitusepeli laitoksella käsitellään, ei myöskään niiden täyttymistä ja jätteeksi luokittelun päättymistä voida varmuudella arvioida vielä siinä vaiheessa, vaan vasta myöhemmin, kun vaatimukset olisivat tiedossa. ELY-keskuksen mielestä olisi selkeämpää, jos toiminnanharjoittaja esittäisi myös teknisiä vaatimuksia (esim. rakeisuus, hienoainespitoisuus), jotka käsitellyn hiekoitushiekan tulisi täyttää ja joihin käsittelyssä pyritään. Jos on jotain käyttökohteita/-tarkoituksia, joihin käsitelty hiekoitussepeli ei toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan ole käyttökelpoista, tulisi myös nämä esittää. Soveltuvat käyttötarkoitukset ja mahdolliset käyttörajoitukset tulee esittää myös vaatimustenmukaisuusilmoituksessa.

Käytetty hiekoitushiekka/-sepeli sisältää hienoainesta enemmän kuin neitseellinen hiekoitushiekka/-sepeli, joka voi olla hienoaineksesta pestyä. Hakemuksen mukaan hienoaines erotellaan seulonnassa. Hienoaineksen erottuminen seulonnassa riippunee kuitenkin paljon mm. materiaalin kosteudesta. Mikäli materiaali on kostea, erottuminen on todennäköisesti heikompaa. Hienoaineksen määrä materiaalissa vaikuttaa osaltaan siihen, kuinka paljon siitä aiheutuu pölyämistä uudelleenkäytössä. Näin ollen sillä on merkitystä myös materiaalin käytön ympäristövaikutuksiin. Pölyämisen näkökulmasta tulisi pyrkiä siihen, että uudelleenkäytettävässä hiekoitussepelissä olisi mahdollisimman vähän hienoainesta mukana.

Hakemuksessa on esitetty käsiteltävän ja käsitellyn hiekoitushiekan/-sepin laadunvarmistuksen ja ympäristökelpoisuuden toteamisen toteuttaminen. Vastaanotettavasta materiaalista tutkitaan haitta-aineiden kokonaispitoisuudet 5 000 tonnin välein. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan hiekoitushiekan likaantumisen suhteen riskialtteimmilta paikoilta kerätyt vastaanotettavat hiekkaerät tai silmämääräisesti erityisen likaiset hiekkaerät tulisi kuitenkin tutkia erikseen, eikä yhdistää niitä isompiin hiekkaeriin ennen tutkimista. Käsittelystä hiekoitushiekasta tutkitaan haitta-aineiden pitoisuudet ja liukoisuudet sekä kelluvien ja kellumattomien epäpuhtauksien määrät 5 000 tonnin välein. ELY-keskus toteaa, että mikäli käsitellyn hiekoitushiekan/-sepin laadussa on merkittävää vaihtelua, tulisi näytteenottoitiheyden olla tarvittaessa esitettyä tiheämpi. ELY-keskus esittää myös harkittavaksi, tulisiko käsitellyn hiekoitushiekan hygieeninen laatu selvittää. Ruokaviraston lausunnon mukaan käytettyyn hiekoitushiekkaan/-sepeliin liittyy riski ulosteperäisestä saastumisesta.

Käsiteltävien jätteiden jätenimikkeistä:

Hakemuksen mukaan laitoksella vastaanotettu käytetty hiekoitussepeli ja -hiekka luokitellaan jätenimikkeisiin 19 12 09 tai 20 03 03. Jätenimike 19 12 09 on tarkoitettu jätteiden mekaanisessa käsittelyssä syntyvälle mineraaliselle jätteelle (kuten hiekka ja kiviainekset). Tähän jätenimikkeeseen kuuluvat jätteet syntyvät siis pääasiassa jätteenkäsittelyssä ja jätteenkäsittelylaitoksilla. Suoraan kaduilta tms. kerätty hiekoitushiekka tai -sepeli ei kuulu tähän jätenimikkeeseen. Jätenimike 20 03 03 on katujen

puhdistuksessa syntyvät jätteet. Tätä on yleisesti käytetty myös käytetylle hiekoitushiekalle/-sepelille. Nykyisten jäteraportointiohjeiden mukaan kaduilta ym. kerätty käytetty hiekoitushiekka tulisi kuitenkin raportoida jätenimikkeellä 20 02 02.

Hakemuksessa esitetään muutosta lupamääräyksen 6. siten, että vastaanotettavat kynnysarvomaat voisivat sisältää mineraalisia rakennusjätteitä tai yksittäisiä jättejakeita enintään 50 painoprosenttia (nykyisessä luvassa 20 tilavuusprosenttia). Yksittäiset jättejakeet voisivat hakemuksen mukaan olla mara-asetuksen mukaisia materiaaleja. ELY-keskus huomauttaa, että maa-aines, jonka seassa olisi jopa 50 paino-% muita jättemateriaaleja, tulisi sen käsityksen mukaan luokitella muuksi rakentamisessa ja purkamisessa syntyneeksi jätteeksi kuin maa-ainesjätteeksi. Ympäristöministeriön kaivettuja maa-aineksia koskevan muistion (3.7.2015) mukaan kaivettu maa-aines, joka sisältää merkittävän määrän jätettä, kuten esimerkiksi betonia, asfalttia, tiiltä, jne.) luokitellaan sekalaiseksi rakennus- ja purkujätteeksi (17 09 04).

Toimivaltainen viranomainen:

Hakemuksen mukaan laitoksella vastaanotetaan nykyisen ympäristöluvan mukaisesti jätteeksi luokiteltavia betoni- ja tiilijätteitä enintään 49 000 tonnia vuodessa ja muita materiaaleja (risut ja kannot, maa- ja kiviainekset (esim. kynnysarvomaat, Helsinki-moreeni), ratasepeli, hiekoitussepeli ja -hiekat) yhteensä enintään 19 500 tonnia vuodessa. Maa- ja kiviainesten vastaanottomääräksi tästä on arvioitu 0-19 000 tonnia vuodessa.

Ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n kohdan 12 b) mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee sellaisen toiminnan lupahakemuksen, joka koskee pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muuta käsittelyä kuin sijoittamista maankaatopaikalle, kun käsiteltävä jättemäärä on alle 50 000 tonnia vuodessa. Em. asetuksen kohdassa pilaantumattomalla maa-ainesjätteellä tarkoitetaan yleensä maa-aineksia, joiden haitta-ainepitoisuudet alittavat valtioneuvoston asetuksen 214/2007 mukaiset alemmat ohjearvotasot (Ympäristöministeriön muistio 3.7.2015, Kaivetut maa-ainekset -jäteluonne ja käsittely). Näin ollen esimerkiksi maa-ainesjätteeksi tulkittavat kynnysarvomaat ja Helsinki-moreeni voidaan tulkita kuuluvan ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n kohdassa 12 b) tarkoitettuihin pilaantumattomiin maa-aineksiin. Kyseisessä asetuksen kohdassa tarkoitettuun käsittelymäärään lasketaan yhteen kaikkien ko. kohdassa mainittujen jätteiden käsittelymäärät. Ympäristöluvan mukaisten betoni- ja tiilijätteiden sekä pilaantumattomien maa-ainesjätteiden yhteenlaskettu enimmäismäärä ylittäisi näin ollen 50 000 tonnia vuodessa. Tällöin asiassa toimivaltainen lupaviranomainen olisi ELY-keskuksen käsityksen mukaan ympäristönsuojeluasetuksen 1 §:n kohdan 13 f) mukaisesti valtion ympäristölupaviranomainen, aluehallintovirasto.

Vastine

Hakijalle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen annetuista lausunnoista.

Kreate Oy toteaa vastineessaan 28.6.2024 *Finavia Oyj:n* lausuntoon, että tehtyjen koeseulontojen perusteella hiekoitushiekan seulonta ei lisää merkittävästi laitoksen toiminnasta aiheutuvaa pölyämistä. Hiekoitushiekan seulonta suoritetaan siten, että pölystä ei aiheudu haittaa lentoliikenteelle ja seulonta voidaan aina tarvittaessa keskeyttää, esim. pölyämistä aiheuttavien sääolosuhteiden vuoksi. Pintavesien laadun seuranta jatketaan voimassa olevan luvan mukaisesti.

Kreate Oy toteaa vastineessaan 28.6.2024 Vantaan terveydensuojeluviranomaisen lausuntoon, että pääkaupunkiseudun kaupunkien tarvitsema yhteenlaskettu hiekoitushiekan määrä on noin 150 000 tonnia vuodessa, eikä tässä määrässä ole otettu huomioon yksityisten toimijoiden käyttämää hiekoitusmateriaalin määrää, joka voi arviolta olla 30 000-50 000 tn vuodessa. *Kreate Oy:llä* on lupa

vastaanottaa käytettyä hiekoitushiekkaa 19 500 tn vuodessa. Tästä määrästä saadaan noin 50–70 % (riippuen käsiteltävän materiaalin laadusta) seulottua uudelleen hiekoitushiekaksi. Näin ollen Kreate Oy:n tuottaman EEJ-hiekoitushiekan osuus voisi olla 5-7 % kaikesta pk-seudulla vuoden aikana käytettävästä hiekoitushiekasta.

Esimerkiksi Helsingin kaupungin vaatimus 3/5,6 mm hiekoitushiekan hienoainespitoisuudelle (<0,063 mm) on ≤ 2 %. Tehtyjen koseulontojen perusteella vastaanotetun käsittelemättömän hiekoitushiekan hienoainespitoisuus on > 2 %, mutta käsittelyn jälkeen se saadaan alle 2 %:iin. Ei ole viitteitä sille, että kertaalleen käytetty hiekoitushiekka hajoaisi merkittävästä neitseellisistä kiviainesta helpommin ja aiheuttaisi sen vuoksi enemmän katupölyä. Neitseellisen hiekoitushiekan valmistukseen käytetyn kiviaineksen laatu vaikuttaa hyvin paljon sen hienontuvuuteen, iskunkestävyydeltään heikkolaatuisimmat hajoavat helpoimmin, riippumatta siitä, onko se kertaalleen käytettyä vai ei. Tutkimusten mukaan tavanomainen hiekoitus lisää suuresti katupölyn määrää, mutta siten, että suurin osa (noin 70 %) pölystä tulee asfaltista eikä itse hiekoitusmateriaalista. Iskunkestävyydeltä hyvät hiekoitusmateriaalit taas kuluttavat tehokkaammin asfalttia ja lisäävät näin asfalttiperäisen pölyn määrää.

Valtaosa uusiohiekoitushiekkaa käyttävistä asiakkaista toimittaa hiekoitussepeleitä kiinteistöhuoltoyrityksille, jolloin sitä käytetään sellaisilla alueilla, joihin ei kohdistu ajoväyliin verrattavaa liikennettä.

Kertaalleen käytetty hiekoitussepele voi sisältää jossain määrin haitallisia aineita. Tämän vuoksi haitalliset aineet tutkitaan sekä vastaanotetusta materiaalista ennen käsittelyä, sekä käsittelyn jälkeisestä valmiista tuotteesta, jolloin terveydelle haitalliset aineet saadaan pois kierrosta.

Edellä mainitut määrälliset ja laadulliset asiat huomioiden on epätodennäköistä, että Kreate Oy:n tuottama uusiohiekoitushiekka lisäisi merkittävästi pölyämisestä aiheutuvia terveyshaittoja pääkaupunkiseudulla, etenkin ns. tavanomaisen katupölyn vaikutuksiin verrattaessa.

Jätelain 8 §:n mukaan, jos jätettä syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. (...) Näin ollen hiekoitushiekka tulisi ensisijaisesti käyttää uudelleen hiekoitushiekkana, ja vasta toissijaisesti maa- ja viherrakentamisessa.

Pulverointia tehtäisiin öisin vain äärimmäisissä poikkeustapauksissa. Tällaisista tapauksista ilmoitettaisiin aina etukäteen valvovalle viranomaiselle. Pulveroinnista aiheutuva pölyäminen on melko vähäistä, mutta pulverointityötä suorittavalta taholta vaaditaan aina tarvittaessa materiaalin kastelua.

Kreate Oy toteaa vastineessaan 20.11.2024 Ruokaviraston lausuntoon, että kasvualustan valmistukseen aiotun hiekoitushiekan alitteessa ja ylitteessä on aina jonkin verran epäpuhtauksia, mutta tehtyjen seulontojen perusteella epäpuhtauksien määrä on kuitenkin vähäistä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen lannoitevalmisteista mukaan lannoitevalmiste saa sisältää jätteenä luokiteltavia ainesosia, joista valmistettu lannoitevalmiste on lakannut olemasta jätettä jätelain 5 b §:n mukaisesti ja jotka sisältyvät Ruokaviraston ylläpitämään ainesosaluetteloon. Esimerkkinä tästä on betonimurske, joka sisältää aina jonkin verran haitta-aineita sekä edellä mainittuja epäpuhtauksia. Hakija toteaa, että puhtaudeltaan hiekoitushiekan alite ja ylite ovat tehtyjen seulontojen ja tutkimusten perusteella puhtaampaa, kuin betonimurske. Alitteen ja ylitteen aiottu käyttötarkoitus on tienvarsi/inframulta, eli sellaiset alueet, missä ei lähtökohtaisesti oleskella. Hakija ei näe, että ulosteperäisen saastumisen riski olisi merkittävästi suurempi, kuin kasvualustan valmistukseen käytettävissä neitseellisissä raaka-aineissa. Näin ollen hakija toteaa, että epäpuhtauksien, haitta-aineiden ja hygieenisyyden osalta alite on käypää

kasvualustan valmistukseen, mutta koska se ei kuulu Ruokaviraston ylläpitämään ainesosaluetteloon, hakija muuttaa hakemusta siten, että hiekoitushiekan seulonnasta syntyvän alitteen (0-4 mm) ja ylitteen (8-16 mm) käyttötarkoitus ei ole kasvualustat, vaan tavanomainen maanrakentaminen. Käytetyn hiekoitussepin alitteen ja ylitteen jäteluonteen arviointi jätelain kriteerien mukaisesti on esitetty vastineen erillisessä liitteessä (hiekoitushiekan EEJ-arviointi).

Kreate Oy toteaa vastineessaan 20.11.2024 ELY-keskuksen lausuntoon, että hakija on aiemmin lupahakemuksen vastineessa todennut, että yksin pääkaupunkiseudun kaupunkien tarvitsema yhteenlaskettu hiekoitushiekan määrä on noin 150 000 tonnia vuodessa, eikä tässä määrässä ole otettu huomioon yksityisten toimijoiden käyttämää hiekoitusmateriaalin määrää, joka voi arviolta olla 30 000-50 000 tn vuodessa. Hiekoitushiekkaa tuodaan pääkaupunkiseudulle ympäryskunnista yli 60 km päästä, joka kertoo selkeästi hiekoitushiekan kysynnästä. Uusiohiekoitushiekka jalostetaan niin lähelle neitseellistä materiaalia kuin mahdollista. Hakija toteaa, että jo edellä mainittujen faktojen perusteella on turvallista olettaa, että kierrätetylle hiekoitushiekalle on markkinat ja kysyntää, etenkin pääkaupunkiseudulla. Toiminnanharjoittaja on käynyt keskusteluita hiekoitushiekkaa myyvien yritysten kanssa, ja keskusteluiden myötä saanut vahvistusta kysynnälle. Hakija toteaa, että pidettäessä laatu kelvollisena ja hinnoiteltaessa tuote oikein, markkinat ovat ehdottomasti olemassa. Hiekoitushiekan kierrätyksestä käydään koko maan laajuisesti keskustelua, ja sen käsittely- ja uudelleenkäyttömahdollisuuksia testataan ja tutkitaan ympäri Suomea. Esimerkiksi Tampereella, Kuopiossa ja Lahdessa on jo haettu ympäristöluvalla kierrätetylle hiekoitushiekalle EEJ-statusta, koska kaupungeilla itsellään on tarve hiekoittaa talvisin teitä ja samaten saada vanhat hiekoitushiekat kierrätettyä.

ELY-keskuksen mielestä olisi selkeämpää, jos toiminnanharjoittaja esittäisi myös teknisiä vaatimuksia (esim. rakeisuus, hienoainespitoisuus), jotka käsitellyn hiekoitushiekan tulisi täyttää ja joihin käsittelyssä pyritään. Jos on jotain käyttökohteita/-tarkoituksia, joihin käsitelty hiekoitusseppi ei toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan ole käyttökelpoista, tulisi myös nämä esittää. Soveltuvat käyttötarkoitukset ja mahdolliset käyttörajoitukset tulee esittää myös vaatimustenmukaisuusilmoituksessa. Hakijan vastineessaan esittämät rakeisuuden laatuvaatimukset on esitetty kertoelmaosan taulukossa 2. Hakija toteaa, että soveltuvat käyttötarkoitukset voidaan esittää vaatimustenmukaisuusilmoituksessa.

Hakija toteaa, että ELY-keskus on täysin oikeassa siinä, että hienoaineksen erottuminen seulonnassa riippuu paljon mm. materiaalin kosteudesta. Tästä syystä hiekoitushiekan oikeanlainen varastointi sekä seulonnan ajankohta ovat ratkaisevassa roolissa. Jotta hiekoitushiekasta saadaan mahdollisimman paljon hienoainesta pois, vaatii se oikeanlaisen käsittelytekniikan. Seulonta on tehtävä kuivana aikana, eikä esim. syksyllä kosteaan aikaan seulontaa ole järkevää suorittaa, koska silloin ei päästä lopputuotteen laadussa halutulle tasolle. Lisäksi käytössä on oltava oikeanlaisella tekniikalla toimiva seula, jotta hienoainesta saadaan joukosta mahdollisimman paljon pois. Hakija on taulukossa 2 esittänyt lopputuotteen hienoaineksen enimmäismäärää, mihin tehtyjen koeseulontojen perusteella päästään.

Hakija toteaa, että hiekoitushiekkaa vastaanotettaessa materiaalille tehdään silmämääräinen tarkastelu, jossa arvioidaan mm. erän roskaisuutta, humuspitoisuutta ja orgaanisen aineksen määrää. Mikäli erä on silmämääräisesti jatkojalostukseen kelpaamatonta, se otetaan omalle kasalleen ja toimitetaan toiseen ympäristöluvanvaraiseen vastaanottopaikkaan. Vuonna 2024 aikana laitokselta on toimitettu pois n. 4200 tn jatkojalostukseen kelpaamatonta hiekoitushiekkaa. Silmämääräisesti erityisen likaisia hiekkaeriä ei siis sekoiteta jatkojalostettavan hiekan kanssa. Hakija toteaa, että näytteenottotiheyttä voidaan tarvittaessa pienentää, mikäli sille silmämääräisen tarkastelun perusteella katsotaan olevan tarvetta. Ruokaviraston lausunnosta ei käy ilmi, että mistä mainittu riski ulosteperäisestä saastumisesta voisi

johtua. Mikäli kierrätetyssä hiekoitushiekassa olisi ulosteperäistä saastumista, olisi se erittäin vähäistä eikä sen käyttö lisää riskiä terveydelle tai ympäristölle. Hiekoitussepin kierrätys ei lisää esimerkiksi kaupunkiympäristössä jo olevan ulosteen määrää, joten hakija ei näe syytä hygieenisyyden tutkimiseen.

ELY-keskuksen lausunnon mukaan nykyisten jäteraportointiohjeiden mukaan kaduilta ym. kerätty käytetty hiekoitushiekka tulisi raportoida jätenimikkeellä 20 02 02. Hakija toteaa, että jätenimike voidaan muuttaa ELY-keskuksen esittämän mukaiseksi.

Hakija toteaa, että laitoksella on jo nyt lupa vastaanottaa enintään 20 tilavuusprosenttia jätettä sisältäviä maa-aineksia, joita voidaan seuloa ja massasta erotellut jätejakeet voidaan toimittaa luvat omaavaan vastaanottopaikkaan. Laitoksella itsellään on lupa käsitellä betoni- ja tiilijätteitä. ELY-keskuksen mainitsemassa Ympäristöministeriön kaivettuja maa-aineksia koskevassa muistiossa (3.7.2015) ei ole määritelty, että missä menee merkittävän määrän raja. Maa-aineksesta voidaan erotella jätteet yhtä lailla, oli jätteen määrä 20 tilavuus-% tai 50 paino-%. Hakijan näkemyksen mukaan, mikäli erä on enemmän maa-ainesta, kuin jätettä, voidaan se silloin tulkita jätteenekaiseksi maaksi. Näin ollen hakija muuttaa hakemusta siten, että jätteen osuus maa-aineksesta saisi olla enintään 40 paino-%. Jättemateriaaleja voidaan seuloa maa-aineksen seasta pois ja toimittaa luvanvaraiseen laitokseen käsiteltäväksi.

Hakija muuttaa hakemusta ELY-keskuksen lausunnon mukaisesti siten, että toimivaltaisena lupaviranomaisena säilyy Vantaan kaupunki. Päivitetty taulukko vastaanotettavista jätejakeista ja määristä on esitetty kertoelmaosan taulukossa 1.

YMPÄRISTÖNSUOJELUVIRANOMAISEN RATKAISU

Ympäristölupa

Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto päättää muuttaa ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisesti Kreate Oy:n lainvoimaista ympäristölupapäätöstä 14.9.2021 § 6 (VD/4201/11.01.01.00/2021).

Päätös koskee tuotantoalueelle vastaanotettavan hiekoitussepin jätteen jätteeksi luokittelun päättymistä (EEJ) siltä osin, kun se koskee tuotantoalueelle vastaanotettavan hiekoitussepin jätteen seulonnessa syntynyttä uudelleen käytettävää hiekoitussepiä sekä maanrakentamiseen käytettävää seulonnessa syntynyttä seulanlytettä. Päätöksessä on annettu EEJ-menettelyä koskevat uudet lupamääräykset 8a – 8e.

Kaupunkiympäristön lupajaosto hylkää hakemuksen jätteeksi luokittelun päättymisestä siltä osin, kun se koskee tuotantoalueelle vastaanotettavan hiekoitussepin jätteen seulonnessa syntynyttä ja maanrakentamiseen käytettävää seulanalitetta.

Päätös koskee myös muutoksia lainvoimaisen ympäristöluvan 14.6.2021 § 6 lupamääräyksiin 1, 2, 4-7, 12, 21, 23 ja 25. Lainvoimaisen ympäristölupapäätöksen lupamääräykset 3, 8-11, 13-20, 22 ja 24 jäävät muuttumattomina voimaan.

Kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto päättää hyväksyä toiminnan aloittamista koskevan ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen aloitusluvan.

Lupapäätös myönnetään sillä edellytyksellä, että toimintaa harjoitetaan hakemuksen ja jäljempänä esitettyjen lupamääräysten mukaisesti. (YSL 27 §)

Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi (muutetut kursivilla)

Toiminta (YSL 52 §, YSA 2 §)

1. Laitoksella saa hakemuksen mukaisesti vastaanottaa ja käsitellä rakennuskohteista tuotavaa puhdasta, *ei jätteeksi luokiteltavaa* kalliolouhetta enintään 600 000 tn/v ja rakennuskohteista tuotavia puhtaita, *ei jätteeksi luokiteltavia* maa- ja kiviaineksia enintään 200 000 tn/v.

Lupahakemuksessa esitettyä (päätöksessä taulukko 1) pilaantumaton maa- ja kiviainesjätettä, betoni- tai tiilijätettä tai pysyvää jätettä saa laitoksella vastaanottaa ja käsitellä yhteensä enintään 49 900 tn/v.

Lupahakemuksessa esitettyä (päätöksessä taulukko 1) muuta jätettä saa laitoksella vastaanottaa ja käsitellä yhteensä enintään 19 900 tn/v.

Muun jätteen vastaanotto alueelle on kielletty.

2. Murskausta ja jätteen käsittelytoimintoja saa tehdä arkisin maanantaista perjantaihin klo 6.00–22.00, ei kuitenkaan juhlapyhinä. Materiaalien vastaanottoa ja kuormausta saa tehdä ympäri vuorokauden. *Jätteiden koneellista lajittelua ja betonin pulverointia sekä muita ympäristövaikutuksiltaan näihin verrattavia jätteiden käsittelytoimintoja saa tehdä ympäri vuorokauden vain poikkeustapauksissa. Poikkeuksellisesta tilanteesta tulee ilmoittaa valvontaviranomaiselle viipymättä ennen toimenpiteeseen ryhtymistä.*

Jätteiden vastaanotto, käsittely ja varastointi (YSL 52 §, 58 §, JL 8 §, 12 §, 13 §, 17 §, 29 §, 31 §, 120 §, 121 §, JA 8 §, 24 §, 25 §)

4. *Tuotantoalueelle tulevat materiaalikuormat on tarkastettava kuormia vastaanotettaessa ja purettaessa. Materiaalien vastaanotossa on varmistettava, että materiaalien laatu vastaa luovuttajan esittämää LoW -jättekoodia (alueelle vastaanotettavat jätteet) tai muuta selvitystä (alueelle vastaanotettavat materiaalit, muut kuin jätteet).* Kuormien laadusta ja määrästä on pidettävä kirjaa.

Jätteiden vastaanottoon liittyvästä kirjapidosta on käytävä ilmi tiedot jätteen laadusta, määrästä, alkuperästä, toimituspaikasta ja -päivämäärästä, käsittelytavasta toimituspaikassa sekä kuljettajasta. Jätteiden vastaanotossa on varmistettava, että jätelain 121 §:n tarkoittamista jätteistä on tehty jätelain edellyttämä siirtoasiakirja.

Tuotantoalueelle vastaanotettavat jätteet, joiden laatu ei ole ympäristölupapäätöksessä hyväksytyn mukainen, on viipymättä toimitettava laitokselle, jonka ympäristöluvassa kyseisen jätteen vastaanotto tai käsittely on hyväksytty, tai jäte on palautettava jätteen haltijalle.

Tuotantoalueelle vastaanotettavat pilaantumattomat maa-ainekset, joiden jätteeksi luokittelusta ei voi olla täysin varma, on viipymättä toimitettava vastaanottopaikkaan, jolla on lupa maa-ainesjätteen vastaanottoon tai käsittelyyn, tai jäte on palautettava jätteen haltijalle.

5. *Tuotantoalueelta saa luovuttaa jätettä vain jätelain 29 §:n tarkoittamalle vastaanottajalle.*

6. Laitokselle tuotavien jätteeksi luokiteltavien maa- ja kiviaineksen (kynnysarvomaat) ja jätteen sekaisen maan (ml. Helsinki-moreeni) haitta-ainepitoisuuksien on alitettava valtioneuvoston asetuksessa maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) asetetut alemmat ohjearvot.

Laitokselle tuotava jätteeksi luokiteltava maa-aines ja jätteen sekainen maa voi sisältää mineraalisia rakennusjätteitä tai yksittäisiä jätejakeita enintään 40 painoprosenttia. Mineraaliset rakennusjätteet voivat olla MARA-asetuksen (Vna 843/2017) liitteen 1 mukaisia rakenteesta poistettavia jätteitä, pois lukien lentotuhkat.

Jätteeksi luokiteltavien maa- ja kiviainesten sekä jätteen sekaisen maan pilaantuneisuus tulee olla ennakoon riittävän tiheästi ja haitta-ainevalikoimaltaan laajasti tutkittuja. Mikäli tutkimukset eivät ole riittäviä, tulee hyötykäytettävät maa-ainekset tutkia siten, että näytteitä on otettu hakemuksen mukaisesti vähintään yksi jokaista 500 m³:n maa-aineserää kohti.

Jätteeksi luokiteltavat maa- ja kiviainekset sekä jätteen sekaiset maat on tarkastettava aistinvaraisesti kuormia vastaanotettaessa ja purettaessa maa-ainesten poikkeavan laadun ja jätejakeiden esiintymisen arvioimiseksi. (---)

7. Tuotantoalueelle vastaanotettavat jätteet sekä jätteistä valmistetut uusiomateriaalit on välivarastoitava alueella siten, että varastoinnista ei aiheudu roskaantumista tai maaperän, pintaveden tai ilmanlaadun pilaantumisen vaaraa.

Jätteen haltijan on kaikessa toiminnassa mahdollisuuksien mukaan ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä.

Jätteen haltijan on ennen jätteen siirron aloitusta laadittava siirtoasiakirja vaarallisesta jätteestä, POP-jätteestä, saostus- ja umpisäiliölietteestä, pilaantuneesta maa-aineksesta ja muusta rakennus- ja purkujätteestä kuin pilaantumattomasta maa-aineksesta, joka siirretään ja luovutetaan lupamääräyksessä 5 §:ssä tarkoitetulle vastaanottajalle.

Hyödyntämistoimen läpikäyneen jätteen luokittelu ei enää jätteeksi – EEJ (JL 5 b §)

- 8a. Hyödyntämistoimen läpikäynyt käytetty hiekoitussepel ei ole enää jätettä (EEJ), kun se on käsitelty laitoksella mekaanisesti puhdistamalla tai seulomalla ja kun:
- käsittelyyn ohjataan vain sellaista hiekoitussepelijätettä, jonka tämän päätöksen taulukossa 3 esitettyjen haitta-aineiden kokonaispitoisuudet alittavat valtioneuvoston asetuksessa maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) säädetyt kynnysarvot;
 - hyödyntämistoimen läpikäyneestä materiaalivirrasta otetuista kokoomanäytteistä analysoitavien kellumattomien epäpuhtauksien määrä on alle kaksi painoprosenttia ja kelluvien epäpuhtauksien määrä on alle 0,5 tilavuusprosenttia (3.125 cm³/kg);
 - hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin haitta-aineiden kokonaispitoisuus ja haitallisten aineiden liukoisuus alittavat tämän päätöksen taulukon 3 mukaiset raja-arvot;

- hyödyntämistoimien läpikäynyt materiaali täyttää seuraavat rakeisuuden laatuvaatimukset (läpäisy massaprosentteina): D=80-100 % (ylempi raekoko), d=0-20 % (alempi raekoko) ja 0,063 mm seula 2 %;
- hyödyntämistoimen läpikäynyt materiaali täyttää muutenkin hiekoitussepelille käyttökohteessa asetetut tekniset laatuvaatimukset; ja
- hyödyntämistoimen läpikäynyt materiaali hyödynnetään ammattimaisessa liukkaudentorjunnassa korvaamaan neitseellistä materiaalia.

Hyödyntämistoimen läpikäyneellä käytetyllä hiekoitussepelillä tarkoitetaan tässä kiviainesta, jonka rakeisuus on rajattu välille 3/8 mm (ns. katkaistut lajikkeet).

8b. Hyödyntämistoimen läpikäynyt käytetyn hiekoitussepin seulanylite ei ole enää jätettä (EEJ), kun se on käsitelty laitoksella mekaanisesti puhdistamalla tai seulomalla ja kun:

- käsittelyyn ohjataan vain sellaista hiekoitussepelijätettä, jonka tämän päätöksen taulukossa 3 esitettyjen haitta-aineiden kokonaispitoisuudet alittavat valtioneuvoston asetuksessa maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) säädetyt kynnyksarvot;
- hyödyntämistoimen läpikäyneestä materiaalivirrasta otetuista kokoomanäytteistä analysoitavien kellumattomien epäpuhtauksien määrä on alle kaksi painoprosenttia ja kelluvien epäpuhtauksien määrä on alle 0,5 tilavuusprosenttia (3.125 cm³/kg);
- hyödyntämistoimen läpikäynyt materiaali ei ole silmämääräisesti roskaantunut;
- hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin haitta-aineiden kokonaispitoisuus alittaa tämän päätöksen taulukon 3 mukaiset raja-arvot;
- hyödyntämistoimien läpikäynyt materiaali täyttää maanrakennuskohteissa asetetut tekniset laatuvaatimukset ja rakennustuotteen käyttökelpoisuus on osoitettu CE- merkinnällä tai muulla kansallisella hyväksymismenettelyllä; ja
- hyödyntämistoimen läpikäynyt materiaali hyödynnetään ammattimaisille toiminnoille tarkoitettussa maanrakentamisessa korvaamaan neitseellistä maa-ainesta.

Hyödyntämistoimen läpikäyneellä seulanylitteellä tarkoitetaan tässä kiviainesta, joka on syntynyt katkaistujen lajikkeiden seulonnassa ja jonka rakeisuus on < 16 mm.

8c. Käsiteltävän jätteen laadunvarmistus on tehtävä ennen käsittelyä seuraavasti:

- käsittelyyn ohjattavan hiekoitussepelijätteen syntyperän on oltava tiedossa ja jätteen soveltuvuus hyödyntämistoimeen on arvioitava silmämääräisesti;
- käytetyt hiekoitussepelierät, jotka sisältävät silmämääräisesti arvioituna runsaasti roskia tai orgaanista ainesta tulee ohjata pois EEJ-jalostettavasta materiaalivirrasta;
- käytettyä hiekoitussepeleä ei saa ottaa EEJ-jalostettavaksi alueilta, joissa se on mahdollisesti pilaantunut kemikaaleilla, kuten polttoaineilla, ellei toimittaja ole osoittanut analyysitodistuksella, että kyseinen erä alittaa valtioneuvoston asetuksen (214/2007) mukaiset kynnyksarvot;
- käsiteltävästä hiekoitussepelijätteestä otetuista kokoomanäytteistä on analysoitava taulukossa 3 esitettyjen haitallisten aineiden kokonaispitoisuudet; ja
- käsittelyyn ohjattavasta hiekoitussepelijätteestä on otettava edustavat kokoomanäytteet erikseen jokaisesta käsittelyerästä ja enintään 2 000 tonnin välein.

8d. Hyödyntämistoimen läpikäyneen jätteen laadunvarmistus on tehtävä ennen markkinoille saattamista seuraavasti:

- käsittelyn tehokkuus ja tuotteen laatu on varmistettava silmämääräisesti;
- hyödyntämistoimen läpikäyneestä materiaalivirrasta otetuista kokoomanäytteistä on analysoitava tuotekohtaisten laatuvaatimusten mukaisesti taulukossa 3 esitettyjen haitallisten aineiden liukoisuudet (katkaistut lajikkeet) ja kokonaispitoisuudet sekä kellumattomien epäpuhtauksien määrä painoprosentteina ja kelluvien epäpuhtauksien määrä tilavuutena sekä raekokojakauma (katkaistut lajikkeet) ja mahdolliset muut tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi tarvittavat ominaisuudet; ja
- hyödyntämistoimen läpikäyneestä materiaalivirrasta on otettava edustavat kokoomanäytteet erikseen jokaisen käsittelyerän valmistuksen yhteydessä ja enintään 2 000 tonnin välein.

EEJ-materiaalien varastointi laitoksen alueella saa kestää enintään kolme vuotta, minkä kuluessa se on saatettava markkinoille tai vaihtoehtoisesti hyödynnettävä tai loppukäsiteltävä hiekoitussepelijätteenä.

8e. EEJ-tuotteen luovuttamisen yhteydessä on annettava luovutettua erää koskeva vaatimustenmukaisuusilmoitus, johon on sisällytettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat tiedot:

- materiaalin tuottajan nimi ja yhteystiedot;
- tuotteen nimi tai koodi;
- tiedot toimituserän ominaisuuksista;
- toimituserän suuruus ja erätunniste;
- käyttöä koskevat ohjeet ja mahdolliset käyttörajoitukset;
- tuottajan vakuutus tietojen oikeellisuudesta; ja
- paperisessa vaatimustenmukaisuusilmoituksessa vastuuhenkilön allekirjoitus.

Tuottajan on säilytettävä vaatimustenmukaisuusilmoituksen jäljennös vähintään kuuden vuoden ajan sen antamisajankohdasta. Vaatimustenmukaisuusilmoitus voi olla myös sähköisessä muodossa. Lisäksi ilmoitus on pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Päästöt ilmaan (YSL 52 §, NaapL 17 §)

12. *Murskaamisesta aiheutuvaa pölyämistä on estettävä varastokasojen sijoittelulla, pitämällä murskattavan aineksen putoamiskorkeus mahdollisimman pienenä, laitteistoja koteloimalla, käyttämällä kastelujärjestelmiä tai pölyntalteenottolaitteita tai muuta pölyn torjumiseksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa.*

Tarkkailu- ja raportointimääräykset (YSL 52 §, 62 §, 65 §, 209 § 223 §, YSA 15 §, JL 118 §, 120 §, 121 §, JA 33, 34 §)

21. Toiminnan vaikutuksia alueen pintavesiin on tarkkailtava. *Toiminnanharjoittajan on toimitettava Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle hyväksyttäväksi viimeistään kuukausi ennen muutetun lupamääräyksen 6 mukaisten MARA-jätteiden (pois lukien betoni- ja tiilijätteet) vastaanottamista uusi pintavesien tarkkailusuunnitelma. Suunnitelmassa tulee ottaa huomioon toiminnan aikaisemmat tarkkailuvelvoitteet, toteutuneen tarkkailun tulokset sekä muutokset alueelle vastaanotettaviin jätteisiin ja niiden mahdolliset pintavesivaikutukset.*

Analyysitulokset on toimitettava kuukauden kuluessa Vantaan kaupungin ympäristökeskukseen.

Tarkkailutulosten perusteella Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen voi muuttaa tarkkailua.

23. Toiminnanharjoittajan on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä toimitettava Vantaan kaupungin ympäristökeskukseen edellistä vuotta koskeva raportti, josta käy ilmi vähintään seuraavat tiedot:

- alueelle vastaanotetun kiviaineksen, puhtaiden maa-ainesten, risujen ja kantojen määrä (tn/v);
- alueelle vastaanotetun betoni- ja tiilijätteen määrä (tn/v) ja alkuperä;
- alueella vastaanotettujen kynnysarvomaiden määrä (tn/v) ja alkuperä;
- alueelle vastaanotetun jätteen sekaisen maan (ml. Helsinki-moreeni) määrä (tn/v), laatu ja alkuperä;
- alueella jalostetun pilaantumattoman maa-aineksen määrä (tn/v);
- alueella murskatun kiviaineksen, betonin ja tiilen määrä (tn/v);
- alueella murskattujen risujen ja kantojen määrä (tn/v);
- alueella seulottujen jätteiden laatu ja määrä (tn/v);
- kalenterivuoden lopussa alueella varastoitavana olevien materiaalien ja jätteiden laatu ja määrä (tn);
- alueelta hyötykäyttöön ja muualle käsittelyyn toimitettujen jätteiden määrät (tn) ja toimituspaikat;
- alueelta hyötykäyttöön toimitettujen EEJ-materiaalien käyttötarkoitukset ja määrät (tn);
- murskauslaitoksen käyntiajat ja ajankohdat;
- käytettyjen polttoaineiden laatu- ja kulutustiedot (tn/v); ja
- mahdolliset häiriö- ja poikkeustilanteet.

Raportointi tulee soveltuvin osin tehdä sähköisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään (YLVA).

Vakuus (YSL 59 §, 60 §, 61 §)

25. Jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava 250 000 €:n suuruinen vakuus Vantaan ympäristönsuojeluviranomaiselle asianmukaisen jätehuollon, seurannan ja tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Vakuus on kohdistettava lainvoimasta ympäristölupapäätöstä 14.9.2021 § 6 (VD/4201/11.01.01.00/2021) ja sen muuttamista koskevalle jätteen käsittelytoiminnalle.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta (YSL 199 §)

Hakemuksen mukainen toiminta voidaan aloittaa lupapäätöksen mukaisesti mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta. Päätöksen täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi ja hakija on esittänyt toiminnan aloittamiselle perustellut syyt. Hakijan on kuitenkin asetettava 10 000 €:n suuruinen vakuus ennen toiminnan aloittamista.

Aloituskäytöksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

PÄÄTÖKSEN PERUSTELUT

Ympäristöluparatkaisun perustelut

Hakemus koskee ympäristönsuojelulain 29 §:n tarkoittaman ympäristöluvanvaraisen toiminnan olennaista muuttamista. Hakemuksen mukaisella toiminnalla on lainvoimainen ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin mukainen ympäristölupa siirrettävälle murskaamolle sekä jätteiden ammattimaiselle tai laitospäivätoiminnalle käsittelylle.

Kiviaineksen murskaus sekä jätteiden ammattimainen tai laitospäivätoiminnalla toteutettuna lupahakemuksessa esitetyllä tavalla ja noudattaen tässä päätöksessä annettuja määräyksiä, täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Oikeusohjeet ympäristönsuojelulaissa

Ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaan ympäristöluvanvaraisen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos muutos ei lisää ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia tai riskejä eikä lupaa toiminnan muutoksen vuoksi ole tarpeen tarkistaa. Luvan ja toiminnan 29 § 1 momentissa tarkoitettua muuttamista koskevaan hakemukseen sovelletaan 39 §:ää ja asian käsittelyssä noudatetaan, mitä 96 §:ssä säädetään.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Toiminnan olennaista muuttamista koskeva lupahakemus on ratkaistava siten, että harkinta kattaa ne toiminnan osat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa ja ne ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ja riskit, joita muutos voi aiheuttaa.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonsuojelusuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; tai 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimituksista; sekä 6) muista toimituksista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön

kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnista on säädetty ympäristönsuojelulain 53 §:ssä.

Ympäristönsuojelulain 58 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi. Lain 62 §:n mukaan ympäristöluvassa on annettava lisäksi tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaan lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista.

Oikeusohjeet jätelaissa

Jätteeksi luokittelun päättymisestä on määrätty jätelain 5b §:ssä. Jätelain mukaan jäte, joka on kierrätetty tai muuten hyödynnetty, ei ole enää jätettä, jos (1 momentti):

- 1) sitä on määrä käyttää erityisiin tarkoituksiin;
- 2) sillä on markkinat tai kysyntää;
- 3) se täyttää käyttötarkoituksensa mukaiset tekniset vaatimukset ja on vastaaviin tuotteisiin sovellettavien säännösten ja standardien mukainen; ja
- 4) sen käyttö ei kokonaisuutena arvioiden aiheuta vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yksityiskohtaisista arviointiperusteista 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten soveltamiseksi tiettyihin jätelajeihin.

Jos tietyn jätteen jätteeksi luokittelun päättymisen arviointiperusteista ei säädetä Euroopan unionin lainsäädännössä tai valtioneuvoston asetuksella, ympäristölupaviranomainen voi päättää tapauskohtaisesti jätteeksi luokittelun päättymisestä 1 momentissa säädettyjen edellytysten perusteella. Päätöksenteossa on tarvittaessa noudatettava, mitä jätelain 5b §:n 2 momentissa säädetään, ja otettava huomioon materiaalia koskevat epäpuhtauksien raja-arvot sekä materiaalista mahdollisesti aiheutuva vaara tai haitta terveydelle tai ympäristölle. Asian käsittelyssä noudatetaan, mitä ympäristönsuojelulaissa säädetään ympäristöluvan myöntämisestä tai sen muuttamisesta.

Jätelain 5b § 2 momentin tarkoittamiin arviointiperusteisiin on sisällytettävä vähintään:

- 1) jätemateriaalit, jotka on sallittua toimittaa hyödyntämistoimeen;
- 2) sallitut käsittelyprosessit ja -tekniikat;

- 3) tuotteisiin sovellettavien säännösten ja standardien mukaiset laatuvaatimukset materiaaleille, joita ei hyödyntämisen seurauksena enää luokitella jätteeksi, mukaan lukien tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvot;
- 4) hallintajärjestelmille asetettavat vaatimukset, joilla osoitetaan jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien arviointiperusteiden noudattaminen, mukaan lukien vaatimukset laadunvalvonnasta ja omavalvonnasta sekä tarvittaessa akkreditoinnista; ja
- 5) vaatimustenmukaisuudesta ilmoittaminen.

Jätteeksi luokittelun päätyttyä materiaalin markkinoille saattajan on varmistettava, että materiaali on kemikaali- ja tuotelainsäädännön mukaista. Jos materiaalia ei ole saatettu markkinoille, varmistamisvelvollisuus on materiaalin ensimmäisellä käyttäjällä.

Tosiseikat ja johtopäätökset

Lupahakemuksessa esitetty olennainen muutos koskee lainvoimaisessa lupapäätöksessä määrättyjen vuorokautisten toiminta-aikojen muuttamista sekä muutoksia alueelle vastaanotettavien jätteiden määriin ja ominaisuuksiin. Lupahakemus on sisältänyt myös hakemuksen alueelle vastaanotetun jätteen jätteeksi luokittelun päättymisestä sekä pölyntorjuntaan liittyvän lupamääräyksen muuttamista vastaamaan ympäristönsuojelulain tarkoittaman parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimuksia. Ympäristölupahakemus on sisältänyt lupaharkintaa varten riittävät asiakirjat. Hakemusasiakirjoissa on esitetty ympäristönsuojeluasetuksen 8 §:n tarkoittaman tiedot ja selvitykset. Lupahakemuksessa esitetty toiminta voidaan sijoittaa siten, että ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan sijoituspaikan valinnasta täyttyvät. Lupamääräykset huomioiden toimintaa ei ole sijoitettu asemakaavan vastaisesti, eikä toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen.

Toiminta sijoittuu alueelle, jonka läheisyydessä toimii useita ympäristönsuojelulain tarkoittamia ympäristölupa- tai rekisterilaitoksia. Lähimmät häiriintyvät kohteet sijaitsevat noin kilometrin päässä tuotantoalueelta. Suunnittelualue sijaitsee lentokoneiden laskeutumisvyöhykkeellä ja lentomeluviikseillä. Suunnittelualue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Tuotantoalueen läheisyydessä ei ole luonnonsuojelualueita tai arvokkaita luontokohteita. Lupahakemuksesta koskeva toiminta-alue on kokonaisuudessaan lainvoimaisen ympäristölupapäätöksen mukaisessa käytössä.

Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto on tutkinut ympäristöluvan muutoshakemuksen myöntämisedellytykset ja ottanut ratkaisussaan huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi ympäristönsuojelulaissa säädetään. Lupaharkintaan ovat vaikuttaneet myös lupakäsittelyn aikana saadut lausunnot. Lähtökohtana ratkaisussa on ollut lupahakemus ja hakijan esittämät toimenpiteet haittojen vähentämiseksi. Päätöksessä on annettu lupamääräyksiä muutoslupa myöntämisehtojen täyttymisestä.

Hakemuksen mukaisesti toimien ja lupamääräykset huomioon ottaen toiminta täyttää ympäristönsuojelulaissa ja jätelaissa sekä niiden nojalla annetuissa asetuksissa mainitun kaltaiselle toiminnalle asetetut vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty. Hakijalla on käytettävissään toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä asiantuntemus. Toiminnassa noudatetaan jätelain 8 §:n etusijajärjestystä.

Toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, ei aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumisseurausta tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaamiskiellon vastaista seurausta, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan

vaikutusalueella eikä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisusta.

Tämän päätöksen mukaisesti harjoitettuna toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle. Lainvoimaisen ympäristöluvan muutos on siten myönnettävä.

Toiminta sijaitsee Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueella. Toiminnassa muodostuvat hulevedet johdetaan olemassa olevan laskeutusaltaan kautta nykyiseen kuivatusojaan. Ympäristöluvan muutos ei lisää nykyisen toiminnan pintavesivaikutuksia eikä päätöstä koskevalla toiminnalla ole siten suoria vaikutuksia vesienhoidon tavoitteisiin.

Jätteen luokittelun päättymisen

Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto on hyväksynyt lupahakemuksessa esitetyn hiekoitussepelijätteen jätteen luokittelun päättymisen siltä osin, kun se on koskenut liukkauden torjuntaan valmistettua uudelleen käytettävää hiekoitussepeä ja maanrakentamisessa käytettävää seulanlytettä. Hiekoitussepelille ei ole annettu Euroopan unionissa eikä kansallisesti yhteisiä jätteen luokittelun päättymisen kriteerejä. Suomessa on annettu aikaisemmin joitakin ympäristölupamenettelyyn liittyviä yksittäisiä hiekoitushiekan EEJ-hyväksymisiä. Tapauskohtaisessa harkinnassa nämä lupahakemukset ovat poikenneet jonkin verran toisistaan. Jätteen luokittelun päättymistä koskeva tapauskohtainen ratkaisu tehdään aina jäte- ja toiminnanharjoittajakohtaisesti, ts. tapauskohtainen ratkaisu ei tule yleisesti sovellettavaksi.

Jätteen luokittelun päättymisen perustuu lupahakemuksessa esitettyihin tietoihin. Hakemuksessa on lupajaoston arvion mukaan osoitettu riittävän luotettavasti, että hyödyntämistoimen tuloksena syntyvä EEJ-hiekoitussepe ja seulanlyte täyttävät jätelain 5 b §:n kriteerit. Kyseisten arviointiperusteiden täyttyminen on varmistettu lupapäätöksen määräyksillä.

Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto katsoo, että käytetylle hiekoitussepelille on selkeästi tiedossa oleva käyttötarkoitus edelleen liukkaudentorjunnassa. Vaikka toiminnanharjoittaja ei ole esittänyt lupahakemuksessa käytetyn hiekoitussepin markkinahintaa tai olemassa olevia toimitussopimuksia, voidaan lupahakemuksessa esitettyjen käyttömäärätietojen perustella katsoa kuitenkin käytetyllä hiekoitustuotteella olevan markkinoita ja kysyntää. Hiekoitussepe ei ole CE-merkittävä rakennustuote eikä sille ole olemassa yleisiä materiaaliveitoksia. Materiaalin tilaajat voivat määrittellä vapaasti liukkaudentorjuntaan tarkoitettua materiaalin ominaisuudet. Pääkaupunkiseudun kaupungit ovat esimerkiksi määrittäneet talvihoitoon käytetyille liukkaudentorjuntamateriaaleille raekokojakauman ja pölyvyyteen liittyviä laatuvaatimuksia (esim. Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Ylläpidon tuotekortit 2000 Hoito ja 2100 Talvihoito).

Vastaavasti lupajaosto katsoo, että hyödyntämistoimen läpikäyneellä seulanlytteellä, joka koostuu pääosin kokonaan kiviaineksesta ja jonka ominaisuudet vastaavat neitseellistä saman raekoon kiviainesmateriaalia, on edellä esitetyn perusteiden olemassa markkinat ja kysyntä. Maanrakennuksessa käytettävä sepe kuuluu harmonisoidun tuotestandardin EN 13242 piiriin, joka koskee rakeisia materiaaleja ja täyttöaineita, joita käytetään maanrakentamisessa, kuten teiden, rautateiden, vesihuollon ja vastaavien rakenteiden perustuksissa ja kerroksissa.

Tässä päätöksessä tarkoitettu hiekoitussepin ja seulanlytteen jätteen luokittelun päättymistä koskeva harkinta on tapauskohtainen ja sitä sovelletaan vain lupahakemuksessa esitettylle jätteelle, jota käsitellään Kreate Oy:n Tikkurilan toimipisteen jätteenkäsittelyalueella. Hyödyntämistoimesta saadun

jäteperäisen materiaalin käytöllä voidaan osaltaan korvata vastaavia kaupallisia raaka-aineita ja tuotteita ja näin säästää luonnonvaroja sekä vähentää jätteen syntymistä.

Vantaan kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto on hylännyt Kreate Oy:n hakemuksen jätteeksi luokittelun päättymisestä siltä osin, kun se on koskenut hiekoitussepin jalostuksessa syntyneen seulanalitteen käyttöä maanrakentamisessa. Lupajaosto katsoo Ruokaviraston lausuntoon viitaten, että vaikka hiekoitushiekan ja -sepin haitallisten aineiden pitoisuudet alittavat esitetyissä analyysituloksissa pilaantuneille maille asetetut kynnsarvot, ei kyse kuitenkaan ole puhtaasta maa-aineksesta. Käytetty hiekoitussepi- ja hiekka voi sisältää erilaisia epäpuhtauksia, kuten lasia, metallia, (mikro)muoveja, nokihiukkasia sekä ajoneuvojen renkaista ja jarruista sekä tienpinnasta irtoavia materiaaleja. Epäpuhtaudet esiintyvät yleensä käytetyn hiekoitusmateriaalin hienojakoisemmassa osassa ja niiden erottaminen seulomalla tai pesemällä alkuperäisestä hiekoitusmateriaalista ei ole työmaaolosuhteissa mahdollista. Seulanalitteen ominaisuuksien poiketessa vastaavasta neitseellisestä maanrakennusmateriaalista ei lupahakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella voida myöskään arvioida onko tuotteelle olemassa sellaiset markkinat tai kysyntää, jonka perusteella seulanalitteelle olisi osoitettavissa markkinahinta. Edellä esitetyin perustein seulanalitteen jätteeksi luokittelua ei voi päättää jätelain 5 b §:n 1 momentin kohtien 2 ja 4 perusteella.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Finavia Oyj:n lausunnossa esittämät seikat on otettu päätöksessä huomioon rajoittamalla eniten pölyä aiheuttavien jätteiden (lentotuhkat) vastaanottamista alueelle. Lupapäätöksessä on annettu myös päivitetty pintavesien tarkkailua koskeva määräys. Poikkeuksellisesta päästötilanteesta ja yhteystietojen toimittamisesta on määrätty lainvoimaisessa ympäristöluvassa. Lausunnossa esitetyt, ympäristönsuojelulain soveltamisalan ulkopuoliset seikat on toimitettu lausunnon mukana tiedoksi toiminnanharjoittajalle.

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomaisen lausunnon osalta lupajaosto toteaa, että lupahakemuksessa esitetyillä tiedoilla ja ottaen huomioon Suomessa tehdyt aikaisemmat hiekoitussepin EEJ-menettelyä koskevat luparatkaisut, hiekoitussepin EEJ-luokittelu on ollut mahdollista, kun otetaan huomioon päätöksessä annetut lupamääräykset. Päätöksessä on annettu lupamääräyksiä mm. vastaanotettavan jätteen ominaisuuksiin, jätteen käsittelyn laadunvarmistukseen, uudelleen käytettävän tuotteen teknisiin ominaisuuksiin sekä haitallisten aineiden kokonaispitoisuuksiin ja liukoisuuksiin liittyen. Lupahakemuksessa esitetyt yöaikaiset toiminnot on hyväksytty luparatkaisussa vain koskien poikkeuksellisia tilanteita. Lupapäätöksissä päästöjen vähentämistä koskevat määräykset sitovat toiminnanharjoittajaa riippumatta toiminta-ajoista.

Ruokaviraston lausunto seulanalitteiden ja -ylitteiden käytöstä on koskenut Kreate Oy:n alkuperäistä lupahakemusta, jossa nämä massat on esitetty EEJ-materiaalina käytettäväksi lannoitevalmisteeksi luokiteltavassa kasvualustassa. Toiminnanharjoittaja on muuttanut lausunnon jälkeen hakemusta siten, että alitteet- ja ylitteet on esitetty kasvualustan sijaan EEJ-materiaalina maanrakennuskäytössä. Ruokaviraston lausunto on otettu huomioon päätöksessä siltä osin, kun se on koskenut hienojakoisen seulanalitteen kielteistä EEJ-ratkaisua maanrakennuskäytössä.

Uudenmaan ELY-keskuksen lausunnon osalta lupajaosto viittaa edellä esitettyyn. Uudelleen käytettävän hiekoitussepin teknisten vaatimusten (rakeisuus ja hienoainepitoisuus) sekä vastaanotettavan jätteen jättekoodista lupajaosto viittaa hakijan vastineeseen. Käsittelyyn ohjattavan jätteen laadusta ja laadunvarmistuksesta esitetyt seikat on otettu huomioon lupamääräyksissä mm. tiheämpänä näytteenottotiheytenä. Lupajaosto katsoo, että uudelleen käytettävälle hiekoitussepilille ei ole tarpeen antaa vaatimuksia tuotteen hygieenisestä laadusta. Alueelle vastaanotettava jäte voi sisältää enintään

40 paino-% tässä päätöksessä tarkoitettuja jätettä (rakennusjäte tai MARA-materiaalit) sillä edellytyksellä, että maa-ainesta voidaan erotella muusta jätteestä. Mikäli erottaminen ei ole mahdollista, on koko jäte-erä luokiteltava kyseessä olevan jätteen mukaisesti. Ympäristölupapäätös ei mahdollista sekalaisen rakennus- ja purkujätteen vastaanottamisen alueelle (Low 17 09 04). Toiminnanharjoittaja on muuttanut hakemustaan siten, että lupahakemuksen käsittely kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Edellä esitettyjen oikeusohjeiden, vastausten ja johtopäätöksiensä lisäksi kaupunkiympäristölautakunnan lupajaosto esittää muutettujen ja uusien lupamääräysten osalta seuraavaa:

Lupamääräys 1 on muutettu toiminnanharjoittajan hakemuksen mukaisesti. Lupamääräyksen mukaisesti toiminnan lupa- ja valvontaviranomaisena toimii Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen. (Määräys 1)

Lupamääräys 2 on muutettu joiltain osin toiminnanharjoittajan hakemuksen mukaisesti. Määräystä on tarkennettu koskemaan murskauksen lisäksi myös alueella arkisin tapahtuvia muita jätteenkäsittelytoimintoja. Määräyksen poikkeustapauksella tarkoitetaan normaalista tuotantoprosessista poikkeavia harvoin tapahtuvia tuotantotilanteita, joissa jätteiden käsittelytoimintoja on välttämätöntä harjoittaa tuotantoalueen ulkopuolisen syyn vuoksi ympäri vuorokauden. Tässä tarkoitettulla tilanteella tarkoitetaan esim. poikkeuksellisen suuren rakennelman (silta tms.) purkamisesta johtuvia jätehuollon järjestämiseen liittyviä tarpeita. Poikkeamiseen liittyy ilmoitusvelvoite valvontaviranomaiselle. (Määräys 2)

Lupamääräystä 4 on tarkennettu toiminnanharjoittajan muutoshakemuksessaan esittämän seuranta- ja tarkkailusuunnitelman 28.3.2024 perusteella. Lupahakemuksen taulukossa 1 esitettyjen pilaantumattomien maamassojen (mm. ylijäämämaat, turve) ei jätteeksi luokittelu edellyttää, että massat täyttävät ympäristöministeriön muistiossa 3.7.2015 ”Kaivetut maa-ainekset – jäteluonne ja käsittely” esitetyt maa-ainesten jäteluonteeseen keskeiset arviointiperusteet. Toiminnanharjoittaja on esittänyt seuranta- ja tarkkailusuunnitelmassa siirtoasiakirjaa kaikilta ammattimaisilta jätteen tuojilta. Ympäristölupapäätöksessä on sallittu alueelle vastaanotettavan jätteitä, joille ei jätelain 121 §:n perusteella ole siirtoasiakirjavelvoitetta. Seuranta- ja tarkkailusuunnitelman 28.3.2024 mukaiset selvitykset on kirjattu määräykseen.

Lupamääräyksessä on yhdistetty ja tarkennettu ympäristölupapäätöksen jätteiden ja materiaalien palautukseen liittyviä seikkoja. Palautettavia materiaaleja voivat olla jätteet, joiden ominaisuus ei vastaa ympäristöluvan velvoitteita tai puhtaita ylijäämämaita, joiden jätteeksi luokittelua ei voi varmistaa edellä mainituilla jäteluonteeseen keskeisillä arviointiperusteilla. Jätteiden siirtämiseen liittyvästä jätelain 121 §:n mukaisesta siirtoasiakirjavelvoitteesta on määrätty lupamääräyksessä 7. (Määräys 4)

Lupamääräys 5 on muutettu vastaamaan betonijätteen lisäksi myös muita alueelta luovutettavia ja lupahakemuksen taulukon 1 mukaisia jätteitä. Määräys vastaa jätelain 29 §:n jätteen luovuttamista koskeva pykälään. Selontekovelvollisuus jätteen vastaanottajan ammattitaidosta ja mahdollisuuksista toimittaa jäte laissa ja sen nojalla säädettyjen vaatimusten mukaiseen käsittelyyn on jätteen luovuttajalla. Määräys koskee kaikkia tuotantoalueen jätteitä, joita voivat olla vastaanotettujen materiaalien käsittelyssä tai Kreate Oy:n omassa toiminnassa syntyviä jätteitä. (Määräys 5)

Lupamääräys 6 on tarkennettu koskemaan haitta-ainepitoisuuksien osalta erikseen kynnysarvomaita ja jätteen sekaista maata (ml. Helsinki-moreeni). Helsinki-moreenilla tarkoitetaan ylijäämämaata, jonka

joukossa on muun muassa mineraalista purkumateriaalia (tiltä, betonia) sekä puuta ja stabiloitua savea. Helsinki-moreenia muodostuu uuteen käyttöön otettavien alueiden rakennustyömailta.

Lupamääräyksen mukaan jätteen sekainen maa saa sisältää enintään 40 painoprosenttia yksittäisiä jättejakeita (Helsinki-moreeni) tai MARA-asetuksen mukaisia rakenteesta poistettuja jätteitä pois lukien lentotuhkat.

Määräyksessä tarkoitettuja MARA-asetuksen mukaisia jätteitä ovat betonimurske sekä kevytbetoni- ja kevytsorajätteet (jätenimikkeet 10 13 14, 17 01 01, 17 01 07 ja 19 12 12); kivihiilen, turpeen ja puuperäisen aineksen polton pohjatuhkat (jätenimikkeet 10 01 01, 10 01 15 ja 19 01 12) ja leijupetihiekka (jätenimikkeet 10 01 24 ja 19 01 19); tiilimurske (jätenimikkeet 10 12 08 (vain tiilijäte) ja 17 01 02); asfalttimurske ja -rouhe (jätenimike 17 03 02); käsitelty jätteenpolton kuona (jätenimikkeisiin 19 01 12, 19 12 09 tai 19 12 12 kuuluvat käsitellyt jätteenpolton kuonat); valimohiekat (jätenimikkeisiin 10 09 08, 10 09 12, 10 10 08, 10 10 12 kuuluvat valimohiekat pois lukien valimopölyt); kalkit (jätenimikkeet 10 13 04, 10 13 01, 10 13 13, 03 03 09); ja kokonaiset renkaat ja rengasrouhe (jätenimike 16 01 03).

Kivihiilen, turpeen ja puuperäisen aineksen polton lentotuhkat ovat hienojakoisia materiaaleja, jotka ovat alttiina tuulen mukana tapahtuvalle kulkeutumiselle ja jotka sisältävät tyypillisesti veteen liukenevia haitta-aineita. Lupahakemuksessa ei ole esitetty lentotuhkan käsittelyyn liittyviä päästöjä tai riskejä esim. Helsinki-Vantaan lentoaseman toiminnalle, jolloin tämän lentotuhkan vastaanotto tuotantoalueelle on kielletty. (Määräys 6)

MARA-asetuksen soveltamisalaan kuuluvien jätteiden turvallinen varastointi on esitetty eräiden jätteiden hyödyntämisestä maanrakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen (843/2017) soveltamisohjeen 2.7.2019 kohdassa 7. Jätteiden käsittelyn etusijaisjärjestys ja jätelain tarkoittama siirtoasiakirjavelvoite on lupamääräyksessä esitetty sisällöltään jätelakia vastaavina. (Määräys 7)

Uusi lupamääräys 8a koskee alueelle vastaanotettavan käytetyn hiekoitussepin jätteeksi luokittelun päättymisen (EEJ) laadullisia kriteerejä. Vastaanotettavan jätteen haitta-ainespitoisuudet ovat hakemuksessa esitetyn mukaiset maaperän pilaantumisesta annetun asetuksen (214/2007) mukaiset kynnysarvopitoisuudet. Hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin kellumattomien epäpuhtauksien määrä on lupamääräyksessä esitetty lupahakemuksen mukaisesti. Materiaalin kelluvien epäpuhtauksien määrää on rajoitettu hakemuksesta poiketen vastaamaan yleisesti vastaavissa päätöksissä käytettyä alinta pitoisuutta (0,5 tilavuusprosenttia tai 3.125 cm³/kg).

Hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin rakeisuuteen ja hienoainekseen liittyvät vaatimukset on kirjattu lupamääräykseen lupahakemuksen mukaisesti. Lupamääräyksen mukaan tämän päätöksen mukaiset EEJ-kriteerit koskevat vain rakeisuusvälille 3/8 mm katkaistuja lajikkeita ja niiden hyödyntämistä vain lupamääräyksen mukaisessa ammattimaisessa liukkaudentorjunnassa. (Määräys 8a)

Uusi lupamääräys 8b koskee alueelle vastaanotettavan käytetyn hiekoitussepin seulanylitteen jätteeksi luokittelun päättymisen (EEJ) laadullisia kriteerejä. Vastaanotettavan jätteen haitta-ainespitoisuudet ovat hakemuksessa esitetyn mukaiset maaperän pilaantumisesta annetun asetuksen (214/2007) mukaiset kynnysarvopitoisuudet. Hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin kellumattomien epäpuhtauksien määrä on lupamääräyksessä esitetty lupahakemuksen mukaisesti. Materiaalin kelluvien epäpuhtauksien määrää on rajoitettu hakemuksesta poiketen vastaamaan yleisesti vastaavissa päätöksissä käytettyä alinta pitoisuutta (0,5 tilavuusprosenttia tai 3.125 cm³/kg).

Maanrakennuksessa käytettävä sepeli kuuluu harmonisoidun tuotestandardin EN 13242 piiriin. Hyödyntämistoimen läpikäyneen materiaalin, jolla ei ole enää jäteominaisuuksia, tulee täyttää sen käyttötarkoituksen mukaiset tekniset vaatimukset ja sen tulee täyttää vastaavaan tuotteeseen sovellettavan lainsäädännön vaatimukset. Seulanylitetuotetta saa hyödyntää vain ammattimaisessa maanrakentamisessa korvaamassa neitseellisiä maa-aineksia. (Määräys 8b)

Uusissa lupamääräyksissä 8c ja 8d käsittelyyn ohjattavan jätteen ja hyödyntämistoimen läpikäyneen jätteen laadunvarmistus on hyväksytty hakemuksen mukaisesti. Eri vaiheissa otettavien kokoomanäytteiden ottotiheyttä arvioitaessa on otettu huomioon yleisesti vastaavissa päätöksissä käytetyt näytteenottotiheydet, enintään 2 000 tn. Lupamääräys 8e on annettu jätelain 5b §:n mukaisesti ja se sisältää muut vaatimukset EEJ-tuotteen markkinoille saattamiseksi ja toiminnan valvomiseksi. (Määräykset 8c – 8e)

Lupamääräystä 12 on muutettu hakemuksen mukaisesti siten, että murskaamisesta aiheutuneen pölyn torjuntaa koskeva määräys toteuttaa paremmin ympäristönsuojelulain tarkoittamalla tavalla parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja ympäristön kannalta parhaan käytännön periaatetta. (Määräys 12)

Toiminnan pintavesivaikutuksien tarkkailua koskevassa muutetussa lupamääräyksessä 21 on otettu huomioon toiminnan aikaisemmat tarkkailuvelvoitteet, toteutuneen tarkkailun tulokset sekä muutokset alueelle vastaanotettaviin jätteisiin (MARA-jätteet) ja niiden mahdolliset pintavesivaikutukset. Vuosiraportointia koskeva määräys 23 on päivitetty siltä osin, kun se koskee muutoksia ympäristöluvanvaraiseen toimintaan. (Määräykset 21 ja 23)

Jätteen käsittelytoiminnan vakuutta koskeva määräys on annettu lupahakemuksen mukaisena. Määräys edellyttää nykyisen vakuusasiakirjan päivittämistä koskemaan lainvoimaista ympäristölupapäätöstä ja sen muuttamista koskevaa päätöstä. (Määräys 25)

PÄÄTÖKSEN VOIMASSAOLO

Tämä päätös on voimassa toistaiseksi (YSL 87 §).

ASETUKSEN NOUDATTAMINEN

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla tämän luvan määräyksiä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava. (YSL 70 §, YSA 15 §)

TOIMINNAN ALOITTAMINEN MUUTOKSENHAUSTA HUOLIMATTA

Ympäristönsuojelulain 199.1 §:n mukaan lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

- Ympäristönsuojelulaki (YSL 527/2014): 5–8, 11–12, 14–17, 19–20, 22–23, 27, 29, 34, 39–40, 42–44, 48–49, 52–53, 58, 60, 61, 62, 64–66, 70, 83, 85, 87, 170, 190, 191, 199, 205, 209, 223 §;
- Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (YSA 713/2014): 2, 3, 4, 6, 11–15 §
- Jätelaki (JL 646/2011): 5 b, 8, 12–13, 15–17, 20, 28–31, 72, 118–121 §;

- Valtioneuvoston asetus jätteistä (JA 978/2021): 3, 4, 7-11, 24, 33, 34, 40, 41 §;
- Hallintolaki (434/2003), HL: 32–34, 62 a §;
- Laki eräistä naapurussuhteista (26/1920), NaapL: 17 §;
- Luonnonsuojelulaki (9/2023);
- Vantaan kaupungin hallintosääntö, Vantaan kaupunkivaltuusto 16.12.2024:§ 13; ja
- Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen taksa, Vantaan kaupunginvaltuusto 18.4.2016 § 10 ja Vantaan ympäristölautakunnan 5.11.2020 § 5 hyväksymä ympäristönsuojeluviranomaisen taksan maksutaulukon muutos

KÄSITTELYMAKSU

Tästä päätöksestä peritään käsittelymaksuna yhteensä 4 575,00 €. Lasku lähetetään erikseen.

KÄSITTELYMAKSUN MÄÄRÄYTYMINEN

Vantaan ympäristönsuojeluviranomaisen taksan (Vantaan kaupunginvaltuusto 18.4.2016 § 10 ja Vantaan ympäristölautakunta 5.11.2020 § 5) 5 §:n 5 momentin mukaan ympäristönsuojelulain 41 §:ssä tarkoitetun lupa-asian käsittelystä peritään yhdistetty maksu yhteensä 9 150,00 €.

Ympäristönsuojeluviranomaisen taksan 5 §:n 2 momentin mukaan toiminnan olennaista muuttamista tai lupapäätöksen uudistamista koskevan hakemuksen sekä ilmoituksen uudistamisen käsittelymaksu voidaan määrätä 50 prosenttia liitteen mukaista maksua pienemmäksi. Tämän ympäristöluvan käsittelystä perittävä maksu on 4 575,00 € (9 150,00 € -50%).

PÄÄTÖKSEN ANTAMINEN

Lupapäätös annetaan tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62a §:ssä säädetään. Päätöksen tiedoksianto toimitetaan julkaisemalla kuulutus ja kuulutettava asiakirja Vantaan kaupungin verkkosivuilla 29.1.-7.3.2025.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta ympäristönsuojelulain 190 §:n mukaisesti Vaasan hallinto-oikeudelta. Asian käsittelystä perittävään maksuun haetaan muutosta samassa järjestyksessä kuin pääasiaan. Valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeudelle on liitteenä.

Päätös:

Hyväksyttiin ympäristöpalveluiden päällikön esitys.

Liitteet:

- sijaintikartta

Täytäntöönpano:

Ote:

- Hakija

Jäljennös (sähköisesti):

- Finavia Oyj;
- Ruokavirasto;
- Uudenmaan ELY-keskus (y-vastuualue);
- Vantaan kaupungin kaavoitusviranomainen; ja
- Vantaan kaupungin terveydensuojelu- ja elintarvikevalvontaviranomainen.

Ilmoitus päätöksestä:

- Ne, joille on annettu hakemusta koskevasta kuulutuksesta erikseen tieto (erillinen jakelulista)

Päätös annetaan tiedoksi ympäristönsuojelulain 85 §:n ja hallintolain 62a §:n mukaisesti julkaisemalla kuulutus ja kuulutettava asiakirja Vantaan kaupungin verkkosivuilla. Kuulutuksen julkaisemisesta ei tiedoteta sanomalehdessä, koska asian merkitys on vähäinen tai julkaiseminen on muutoin tarpeetonta.

Muutoksenhakuohje: Muutoksenhakuohje nro 9. ”Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle ympäristönsuojelulain nojalla tehdystä päätöksestä”

Lisätiedot:

Ympäristötarkastaja Saku Nurminen, puh. 040 482 0801
(saku.nurminen[at]vantaa.fi)